

МѢСЯЦА ФЕВРУАРІА, ВЪД-Н ДЕНЬ.

СЛУЖБА МУЧЕНИКОВЪ ВАРЛАГЕНОВИМЪ:

Сѣомѹ діаконѹ флавіанѹ, ѿ ѿже съ нимъ: монтанѹ, лѹкіанѹ, вѣкторѹ, іѹлианѹ, пресвѣтеромъ, ѿ ѿже съ ними пострадавшимъ.

На велицѣхъ вечерни,

На господи воззвахъ: стѣхъры ѿ, гласъ ѿ:

Подобенъ: ѿгда ѿ древа:

Стѣхъ: ѿзъ глѣбны воззвахъ къ тебѣ, господи:

Вардагены похвало, вселенныа оукрашеніе,* кѹпріане свѣщеннострадающе,* кровію, блаженне, слово истины поднесѣши.* многораженное, ѿ, сѣма матери церкви,* прозвѣснѣа глѣблющее ѿ хрїстѣ, оученицы,* ѿхже сѣдовати ѿ бозѣ ѿ ѿтцѣ вдохновляешн,* се свидѣтельство вамъ ѿбщее, флавіаномъ ѿзреченное:* іакѡ оумножающимъ искѹшенїимъ силѹ премногѹю іакѡ хрїстосѣ,* ѿже ѿнаѣ вѣдѣть насѣ ѿдолѣвалъ ѣсть.

Стѣхъ: Да вѣдѣтъ оуши твои:

На нечестїе коварство злочестивый прилагаетъ солонъ.* ѿчѣа слѣомраченїа ѿ смѣтенїа людей заключаетъ,* оушеса же ѿверзаетъ лжезвѣдѣтельствамъ лютымъ,* ѿ ѿзыскѣтъ вѣнѹ непорочныа церкви божїа,* ѿпѣстошннѣи тѣсѣа до небесъ додѣзѣющїй храмъ.* дерзновѣснѣа сѣдѣжнѣелїе тогѡ

затворюеться дерзостію,* да оўсты флавіановыми вкѹпѣ славіи
свидѣтельствуютъ:* іакѡ оўмножающимъ искѹшеніимъ силѣ премногѹю іакѡ
хрістосу,* іже ѿнѣ внѹтрѣ насъ ѡдолѣвалъ єсть.

Стїхъ: Іще беззаконїа:

Ѡ, всемогуще міре, ѡ хрістовѣ мирѣ невѣдѹщїи,* чимъ, пребѹиє,
тѣшиши оўстрашнїи слѹги бжїа,* что небесѹ тѣхъ оўпованїю
предлагашн вѣ протнводостойное,* ѡ чемъ величаешисѣ, смертн оўзничє,*
се, воззри на свидѣтели жнзни вѣчныа,* кѣ побѣдителю іада непрестанно
взнрабѹїа,* возгласїишїа предъ тобою флавіаномъ скатымъ:* іакѡ
оўмножающимъ искѹшеніимъ силѣ премногѹю іакѡ хрістосу,* іже ѿнѣ
внѹтрѣ насъ ѡдолѣвалъ єсть.

Стїхъ: Имене ради твоего:

Ѡ, наслѣднїцы кѹпрїанѹ, флавіанѹ собратїе,* се, ѡ дѹхѣ єдиное лицезрѣнїе
вамъ,* іакѡ оўзничїи членъ дѹхѡвнїи терпѣнїе,* іакѡ міра лѹкава
свобождаютъ заклепы темнїи.* се ковчегъ быша стѣны ѿнѣ братствѣ
вашемѹ хрістолюбнѡмъ.* да молитва претїхѣ вамъ богослышнїа бѹдетъ*
и воздержанїемъ возлетитъ ізъ глубнн кѣ неѹ горлицею* ѡ ізбытцѣ
вамъ искѹшенїи силѣ многѹю іакѡ хрістѹ,* іже ѿнѣ внѹтрѣ насъ
ѡдолѣвалъ єсть.

Стїхъ: Ѡ стражи оўтреннїа до нощн:

Незабвєны ѿ горннхъ єсть дѡльнаѣ въздыханїа:* ѿкровенїе аггєльское
дерзновеннѹ пресвѹтерѹ* ѿверзаетъ сокровнїце тайны неизѣсннмыа:* іакѡ
рай ѡбрѣтешн ідѣже вѣра крѣпчайшаа.* не іакѡлетсѣ ѿнїи, да и та не
оўмалнтсѣ* небошєствєна подвнгомъ тн іакѡвлѣ лѣствнцѣ.* се єдиное
братїи флавіана вндѣнїе:* іакѡ оўмножающимъ искѹшенїимъ силѣ премногѹю
іакѡ хрістосу,* іже іѣ внѹтрѣ насъ ѡдолѣвалъ єсть.

Стїхъ: Іакѡ оў господа многость:

Се приближи кѡмѡ сѡ часѡ страданїѡ смертнагѡ,* исповѣдницы славнїи, произволенїемѡ мѡченицы.* се ѿтѡдѡ же истѡзанныѡ братїи сладкорѣчное видѣнїе* досѡзаетѡ ѡ кѡсѡ іѡкѡ повелѣнїе ѿ небесѡ* до конца хрѡберымѡ быти избранныкѡмѡ господа:* се кѡм крайнїи исхода оѡсѣченїе вечное.* ѿлагаемѡ времени флакїанѡка конечна подвига,* да ѡ мѡкою того ѡ смертию возславнѣтѡ хрїстѡсѡ,* ѡже прежде вѡ немѡ глаголаѡ єсть.

Стїхъ: Хвалите господа вси ѡзыцы:

Флакїане честнѣйшый, флакїане возлюбленне,* оѡтолѡетѡ кѡмѡлѣ ходатайства людскагѡ* ѡ всеарѡстѡ мѡчителеѡ безчеловѣчнаѡ.* се же двѡри премедлѡтѡ ѡ вхѡдѣ вѡ темницѡ ти* не навыкше сѣѣтѡти небожителїе долѣ* но ѡбаче невозможнѡ земли оѡдержѡти тѡ бытѣ,* дѡхомѡ пламеннымѡ возглашающѡ:* іѡкѡ оѡмножающимѡ искѡшенїимѡ силѡ премногѡю іѡви хрїстѡсѡ,* ѡже всѡ сѡ вѡ насѡ ѡдолѣваѡ єсть.

Стїхъ: Іѡкѡ оѡтвердѣтѡ мнѡстѡ єгѡ на насѡ:

Ожиданїемѡ исхода трїднѡвнагѡ, ѿ, флакїане,* іѡкѡ свѣтлагѡ воскресѣнїѡ,* дѡхѡ молитѡвою оѡтверждаешѡ,* оѡмѡлаемѡ бо ти спѡсѡ всю братїю небеснѡю,* прежде спѡдобившѡсѡ спѡстрадаѡти томѡ.* досѡзаетѡ сего ѡ ты мѡчениемѡ славнымѡ* дѡхомѡ вѡ гѡрнѡмѡ возлетѡмѡ конечнѣ,* ѡдѣже кѡ вѣки славнѣтѡ хрїстѡсѡ,* кѡ свѡтыхѡ живыи ѡ смерть побѣднѡвыи.

Глаѡа, гласѡ ѡ подобенѡ тѡйже:

Вѡпрїанѡ всеславнѡ, ѿ, сопѡтницы вѣрнїи,* незабѡсна намѡ єѡтѡ ѡмена кѡша, ѿ многѡстрадальнїи:* лѡкїане, монтане, вїкторе, іѡлїане,* пакѡ рене со примѡломѡ ѡ дѡнатїанѡмѡ,* пѡче же словѡмѡ, ѿ, первенствѡмѡ флакїане,* ѡ єднѣмѡ лицѣ мѡкопнѣче ѡ мѡчениче* ѡсмернѣцы свѡтымѡ громѡгласне свидѣтелю:* іѡкѡ оѡмножающимѡ искѡшенїимѡ силѡ премногѡю іѡви хрїстѡсѡ,* ѡже ѡнѡмѡ вѡдѡтрѡ кѡсѡ ѡдолѣваѡ єсть.

ѡ нынѣ: Богѡроднѣчѡ, гласѡ тѡйже: Прейде сѣнь законнаѡ:

Прокіменъ дне ѿ пареміи мученичѣстїи по миненіи ѿщей.

На лїтїи стїхїры самогласны, гласъ ѿ:

Не ѿнемогающе, не разжизающеся,* апостольски, блаженніи, ѡдолѣвали есте* ѿ плоти ѿ мїра ѿ діавола* ѿстазѣніа дѡши, дѡха томленїе,* да ѡснѡ ѡвїте ѡбразъ єваггельскїй:* крѣпчайшаа терпѣніа до конца.

Немощи, сильніи, немощныхъ носѣще* апостольски подвижалися есте* ближнимъ ѡугождающе ко благому къ созданїю,* терпѣніемъ ѿ ѡутѣшенїемъ писанїи ѡпованїе стѣжавше,* дѡхомъ крѣпили есте ѿ дерзновенїемъ кѹпрїана ѡучителеа,* въ подражанїе си вдохновляющѹ васъ.

Въ заточенїи тѣжцѣмъ, въ крайнихъ лишенїихъ,* ѿповѣданїемъ не прегрѣшивше,* апостольски, ѿ, мученицы, дерзали есте,* зѣднѣа забывающе, въ прѣднѣа простирающеся,* никакоже земными ѡтѣгощающеся,* точїю дѡха блаженство сокровиществующе.

Гласъ, гласъ тойже:

Вакѡ посредѣ жажды ѿ глада крайнѣго* раздѣлавши собратїи, свѣте, послѣднѣа;* се констѣнѹ тайна любе непостижимыа,* се апостольски со ѡными, флавіане, дерзнулъ єси* на боголюбивѣмъ мученичѣствѣ подвигъ,* печатлеющихъ житїе ѿ нашѹ вамъ похвалѹ.

Ѿ нынѣ, гласъ тойже:

Ѿвленїемъ пречудныхъ ѡбразѡвъ твоихъ* апостольски, дѣво мати, ѡбшла єси* грѣды ѿ стрѣны хрїстїанскїа.* нынѣ же молитвами флавіана мученика* землю сербскѹю благословлявши,* ѿ, млекопитательнице пречистѣа.

На стѣхънѣ стѣхъры, гласъ ѿ.

Подобенъ: Доме ѿфрадовъ:

Вардагено, доблестни, ѿ, чтителю,* древнее ѿставль нечестіе,* свѣтолѣпнѣ
тѣ просвѣщшїа* ѿ дѣхомъ дерзновеннымъ почти,* кѣпрїанѣ славнѣ
вслѣдники и мѣченики.

Стѣхъ: Воззваша праведнїи:

Церкви первоапостольна,* мати вѣдѣцїа свѣтости,* свѣтлопрѣтѣннымъ
тобою въ горнихъ сторжествѣхъ,* возшедшимъ къ богу ѿ ѿца*
кардагѣнскимъ доблѣмъ мѣченикомъ

Стѣхъ: Мнози скрѣви праведнѣмъ:

Соборе вѣхъ ѿ вѣка праведныхъ,* ѿггельскимъ съ небесъ соглаіемъ,*
богохвальне, пѣснослови честїю* любомѣдраго пѣвца свѣтыхъ* флавіана,
дїакона ѿ мѣчника.

Глава, гласъ ѿ подобенъ тойже:

Новый доме ѿфрадовъ,* крестославна дѣхомъ сербїе,* гражданимъ небесъ
ѿвѣтели зримѣ,* приклони на милость господѣ ѿмоленїемъ флавіана
мѣчника.

И нынѣ, гласъ ѿ подобенъ тойже:

Спасе подвѣгоположнице,* ѿ пакипришествїи ти славнѣмъ* богородицы
мольбами теплыми* дерзновенїа не лишнѣ вѣрнымъ,* воздыхающѣ ѿ тѣхъ
флавіанѣ мѣчникѣ.

Тропарь, гласъ ѿ:

Сладкогласна свирѣль исповѣданїа твоего* созываетъ словеснымъ ѿвѣцї*
ѣже сострадалцы твоѣ, флавіане, честковати,* ѣже любовїю ѿмѣзвѣтисѣ
дѣхомъ тѣхъ,* ѣже тѣ, соводворившѣ ти съ намъ снисхожденїемъ,* іакѣ
кѣпрїанѣ вслѣдника ѿ мѣчника за хрїста* благодарнѣ славити во ѿпованїи*
ѿ, дерзновенемъ ѿ твоимъ застѣпенїи.

На оутрени:

По а стіхословїи:

Вѣси немощь насъ малодѣшїемъ разслабленныхъ, вѣси ѿ ѡслабленїе. на борѣцїа ны оукрѣпи насъ, флавїане терпѣливодѣшне.

Глава, ѿ нынѣ:

Вѣси, владычице, бѣды ѿ нѣжды людей твоихъ. матернимъ оубо заступленїемъ оутѣши рѣбы твоѣ.

По в стіхословїи:

Влечетъ человѣческїа ѿ напрасныа смерти ѿзбави ны, флавїане блаженне, ѿкакъ нѣсть стѣда оуповающїмъ на молїтвы святыхъ, ѿскѣшенныхъ по вѣснѣхъ.

Глава, ѿ нынѣ:

Въ ризахъ позлащенныхъ ѡдѣана ѿ преѡкрашена предста ѡдеснѣю тебе млекома тѣа воспитавшаа, ѿ, царю, оумоляющи ѿ благословеннѣй сербїи съ флавїаномъ мученикомъ.

По повеленїи сѣдаленъ, глас в:

Подобенъ: Ѹгда ѿ древа:

Сїаа достоннїствомъ дѣши,* восхода къ свѣтѣ, господѣ,* оуменила єси єваггелїскїй пѣть* ѿ тѣготъ всѣхъ претерпѣвъ,* горнихъ достигла єси высотъ,* ѿ, флавїане, ѿснѣ свѣтилице.* ѿкакъ свѣтъ второй свѣтѣ первомъ предстоа* разжени дѣши моеа хладнѣю тѣмъ* лѣчею теплою молїтвъ твоихъ.

Глава ѿ нынѣ, глас ѿ подобенъ тойже:

Сїанїемъ пренебеснїа чистоты,* ѿ, дѣво пренепорочнаа,* небеса констїнѣ ѡблїстала єси.* славо богозданнаа земли, ѿ, марїе,* богородице ѿ мати свѣта.

Прокіменъ на оутрени, глас ѱ:

Свѣтѣмъ, ѿже сѣтъ на земли сѣгѣ,* оудиши господь всѣ хотѣніа своѣ възнихъ.

Стѣхъ: Предзрѣхъ господа предо мною вышѣ,* ѿкъ ѡдеснѣю менѣ сѣтъ, да не подвижѣа.

Ѧваггеліе ѿ матѣа, зачало ѱ.

Стѣхъ по Ѧваггеліи, гласъ Ѣ:

Словѣ господа подвигоположника* ѿже никакоже страшитисѣ* дѣши коисѣтисѣ не могѣщихъ* внимали сѣте, ѿ, мѣченицы, сердцемъ трепетнымъ.* тѣмже скорби многѣа терпѣти оукрепилисѣ сѣте,* пакы ѿ дерзновеніе ѡ хрїстѣ сѣажавше,* ѿповѣдавше того посреде мрака безбожнаго* прїобщилисѣ сѣте побѣде побѣдившаго мїръ.

Ванѡнъ, глас Ѣ, сѣгѣже краегранесіе:

Сомѣеники пою флавіана ѿ того дерзновеніе.

Пѣснь ѱ:

Ірмосъ: Іѡкъ по сѣхѣ:

Свѣтѣ мѣченицы кардагенстѣн, молитѣ бога ѡ насъ.

Слове божїи, ѿнесѣе всемілостивѣ, слово хѣдоути моеѣ даждѣ, да кѣпрїановиныхъ ѡ дѣѣ возславлю дѣтей ѿ по тебѣ страдальцѣхъ.

Свѣтѣ мѣченицы кардагенстѣн, молитѣ бога ѡ насъ.

Ѧ, милосердіа велїа первохрїстіанскаго. Ѧ, вѣрности славныхъ оучениковъ достославнѣ кѣпрїанѣ оучителю.

Свѣтѣ мѣченицы кардагенстѣн, молитѣ бога ѡ насъ.

Мѣченицы произволеніемъ, заключеніе подѣлающе темничное, ѿкъ свѣта сѣны просвѣщаютъ всѣхъ.

Глава:

Оузы мѹчителѣвы братскою любовію ѡслабляютьсѧ, свободѹ ѡ дѹшѣ проповѣдающе божіихъ чадъ.

И нынѣ:

Чистаѧ ѡ пречистаѧ мати богородице, мѹченики оукрѣпившаѧ, не ѡстави мѹчениколюбцы.

Пѣснь 7:

Ірмосъ: Пѣсть свѣтъ:

Свѣтїи мѹченицы кардагенстїи, молитѣ бога ѡ насъ.

Бже жити хрістосъ вамъ єсть. сего ради молитвѣ прилѣжите, пребодренїи, до конца ѡзгоняюще страхъ.

Свѣтїи мѹченицы кардагенстїи, молитѣ бога ѡ насъ.

Не колеблютъ вы мѹчителей шатанїѧ ѡ всѣхъ грозящїи мракомъ подклетнымъ нападаютъ свѣтъ нощїи въ сердцахъ.

Глава:

И вѣры крѣпчайшіѧ, ѡ радости ѡ дѹшѣ исполненнїи, благодушїемъ всѧ прїсмыслете злострадѧнїѧ, намъ немощнымъ неописивїи.

И нынѣ:

Вротостїю оукрашена пресѣстѣтвенною, землю наслѣдѹешнїи, пречистаѧ марїе, ѡакѡ небесе царица, ѡакѡ мати намъ премилосердаѧ.

Сѣдаленъ:

Истиннаѧ познаетсѧ церковь числомъ мѹченикъ, ѡ томже свидѣтельствуютъ ѡ кѹпрїановы оученицы, ѡакѡ чѧда предѡбраѧ мѹчениколюбенїей сей матери, ѡакѡ ѡ дѹшѣ сыны бога ѡ ѡтца.

Глава, ѡ нынѣ:

Истиннаа мати намъ познаешисѧ, дѣво, ѣкѡ прислаа грѣшныхъ заступница, ѣкѡ неистоцное оупованіе немоцнымъ.

Пѣснь ѿ:

Ірмосъ: Хрістосъ моѧ сила:

Свѣтїи мѹченицы кардагенстїи, молитѣ бога ѡ насъ.

Искѹшенїемъ оумножающимся преполагетъ ѿнѧ хрістосъ господь всѧ претепѣвый въ васъ, ѣкѡ съ вами живый.

Свѣтїи мѹченицы кардагенстїи, молитѣ бога ѡ насъ.

Посѣщенїемъ братїи оутѣшенн, не нерадите, доблїи, ѡ мѹченихъ предающихся вамъ, но тѣмже пакн ѡ пакн молитвою храброборствуете.

Свѣтїи мѹченицы кардагенстїи, молитѣ бога ѡ насъ.

Ѡ господѣ сладцѣ оутѣшаетеѧ, крѣпкодѹшнїи, ѣвляющѹ томѹ истое защищенїе пакн ѡ вдохновенїе вамъ.

Гласъ:

Юже возлюбисте матерь церковь, сеѧ держитеѧ. таже бога ѡ ѿца ѣкѡ вседержителя ѡ всеиновна всѧческимъ исповѣдѹете, ѣгѡже ради любве, преблаженїи, страждете.

И нынѣ:

Факелы ѣкѡ свѣтлыѧ ренѹ тайнозрителю ѣвляются хрістѡвы дрѹзи, матерїю свѣта ѡ богородицю тайнѡ просвѣщаемыѧ.

Пѣснь ѿ:

Ірмосъ: Божїимъ свѣтомъ твонмъ, блаже:

Свѣтїи мѹченицы кардагенстїи, молитѣ бога ѡ насъ.

Дѹхами свѣта истинна тайнѡ ѡзаряются дѹши страдающа тѣщуща ко исходѹ конечномѹ, хрістѹ, солнцѹ правды.

Свѣтїи мѹченицы кардагенстїи, молитѣ бога ѿ насъ.

Иадамантовѹ твердость же и неколеблемость стѣны со смиренїемъ и препростымъ достоинствомъ являютъ свѣтїи ѿ оупованїи истязѹемїи, ѿ хрїстѣ долготерпѣливїи, непобѣдимїи.

Слава:

Воды и пищи лишаема ѿбразомъ оукрѣпляетсѧ флавїановымъ братїа, послѣднанѧ раздѣляюща, алчѹ же оутѣляюща братолѹбїа.

И нынѣ:

И нынѣ вѣмы пресильнѣй заступницѣ быти ти, мати, и прииди во оупованїи въ тебе дерзаемъ, пречистаѧ, да и во вѣки твою, предобраѧ, хвалимсѧ.

Пѣнь 5:

Ірмосъ: Житейское море:

Свѣтїи мѹченицы кардагенстїи, молитѣ бога ѿ насъ.

Игїографъ, питатель, вкѹпѣ же и сострадаецъ первѣйшїи являетсѧ созникѹмъ флавїанъ, живописѹа словомъ и личноспытнѣ, ꙗкоже великїи кѹпрїанъ рече, иконѹ дѹха.

Свѣтїи мѹченицы кардагенстїи, молитѣ бога ѿ насъ.

Небеснымъ вѣнцѣмъ свѣтымъ тайнѣ оуготовляющимсѧ, оумножаютъ предобїи воздержанїе, ꙗкѣ аггелѹмъ вдохновляющимъ ихъ.

Слава:

Ипостольски молодѹшнымъ и братолѹбнѣ оутѣшати побѹаетсѧ, оукрѣпляющесѧ ѿ хрїстѣ и тѣхъ воздвизающе въ дѹхѣ, егда свѣтѣйшихъ чинъ вкѹпѣ сподобаетсѧ, многострадальнїи.

И нынѣ:

Иже мѹченикѡмъ первоководъ ѿ предстоѣтелѣмъ слава, сынъ твоѣ, дѣво, ѿ божіѣмъ тѣмъ явлетъ яко первоотчельниѹ во страданіѣмъ ѿвоемъ ѿ славы.

Кондак, гласъ 5:

Се свидѣтельство флавіаново: снѡю вѣры ѿ братолѹбіѣмъ ѿ милостію божію побѣждаютъ мѹченицы врага, съ кѹпріаномъ оучителемъ провозглашающе: ѿмѹже церковь нѣсть мати, семъ ни богъ нѣсть отецъ.

Ікосъ:

Флавіанъ прослави ваѣмъ подвиги, доблѣи мѹченицы кардагенстѣмъ, паче же съ вами сопрославиѣ. ѿгѡже нынѣ моѣмъ кланяющеѣмъ со оучителемъ того величїемъ взываемъ: ѿмѹже церковь нѣсть мати, семъ ни богъ нѣсть отецъ.

Пѣснь 3:

Ірмосъ: Родоотчельнѹ оубо печь:

Свѣтїи мѹченицы кардагенстѣмъ, молитѣ бога ѡ насъ.

Темнѹю сквернѹ словопренїѣмъ ѡ свѣтлыѣмъ вамъ мѹченическихъ ризъ оубѣлетъ господъ, на смиренїе ваѣмъ взираѣ ѿ возвышенное братолѹбіе.

Свѣтїи мѹченицы кардагенстѣмъ, молитѣ бога ѡ насъ.

Ѡ, пресвѣтеры побѣдительни: лѹкіане молчаливе, дерзновеннїи монтане, вїкторе, пакѣ ѿліане великодѣше. небошественъ вамъ ѣсть ко страданію всеконечнѹ пѹть: долѣ чтѹщїѣмъ вы не забдите.

Свѣтїи мѹченицы кардагенстѣмъ, молитѣ бога ѡ насъ.

Господъ премѹдрѡ раздѣлетъ дары: первѣе примѡла призвалъ ѣсть съ донатїаномъ, таже честїю возвысилъ ѣсть со братїю вїктора, флавіана же ѡлагаетъ мѹченїе пакѣ, да множайшїи на люди проліетѣмъ того свидѣтельствомъ свѣтъ.

Глава:

ѢДѢЛАЕТСЯ ДО ВРЕМЕНЕ ФЛАВІАНЪ СОММА МЪЧЕНИКЪ, ПАЧЕ СОЕДИНѢНІА СО
ОНЫМИ ДѢХОМЪ, ТЩИТЕСЯ ДО ХРІСТА ДОСПѢТИ, БЛАГОСЛОВЕНЪ, КОПІА ТОМЪ, ѢН,
БОЖЕ ОТЕЦЪ НАШИХЪ.

И нынч:

ДѢВА БОГА РАЖДАЕТЪ ПЛОТІЮ Њ МАТИ ЧИСТОЮЮ НЕБЕСА ПРЕЗЫДЕ: ѿ, ЧУДЕСЪ
ТВОИХЪ, МАРІЕ, ѿ, СВѢТЫНИ, ѿ, МИЛОСТИ.

Пѣснь ѱ:

Іромоз: Їз пламене преподобнымъ роцѣ источнаѣ єси:

СВЯТІН МЧЕНИЦЫ КАРДАГЕНСТІН, МОЛИТЕ БОГА Ѡ НАС:

ВѢДНАГО СЫНА ІАКѢ СЕДМЬ ПРИНОСИТЪ БОГЪ ФЛАВІАНОВА МАТИ, ВѢРОЮ
ПРЕКРАШЕНА ОТЕЧЕСКОЮ СІА СОЛОМОНІА НОВАА, СІА ІСТАА ДЩІ ІВРААМАА.

СВЯТІН МЧЕНИЦЫ КАРДАГЕНСТІН, МОЛИТЕ БОГА Ѡ НАСЪ.

Радѹиѧ, копїетѣ флавїанѣ, мати моѧ предражайшаѧ. вѣси бо ѣкѡ сегѡ
ѣдинагѡ ѡ тебѣ вожделѣхѣ: да ѡ господѣ пострѣждѣ и ѣз тобою
спрославиюѧ.

БѢАТІИ МЪЧЕНИЦЫ КАРПАГЕНСТІИ, МОЛИТЕ БОГА ѿ НАСЪ.

Зриши, флавіане, дѣхъ ѿ дождя ѿрошаетъ ти смертный пѣтъ. се ѿ страсти твоѣ оуподобляютьсѧ спасовѣмъ, нбо пакы растворяются имать водою кровь.

Благословимз:

Нынѣ, владыко, раба твоего ѿбѣщаешн съ мнромъ, вопіетъ молчаніемъ
флавіанъ, оубѣждаемъ желаніемъ, аггелн же на небесн срѣтаемъ.

И нынѣ:

Ѡ мѹченицѣхъ оумолила єси крѣпости, дѣво чистаѧ. се ѡ нашѹ помани
немоць ѡ ко спасенію наставай, мати.

Пѣснь ѿ:

Ірмосъ: Не рыдай мене, мати:

Свѣтѣи мученицы кардагенскѣи, молитѣ бога ѿ насъ.

Вѣрою и любовію величающихъ васъ не забвѣдите, но поманите, ѿ, мученицы.

Свѣтѣи мученицы кардагенскѣи, молитѣ бога ѿ насъ.

Всѣмъ возлюбите, всѣмъ ради и пострадали есте оумолите и ѿ насъ, мученицы.

Свѣтѣи мученицы кардагенскѣи, молитѣ бога ѿ насъ.

Неразлучны со братією пришеи пребывште. се и насъ, братію меньшю не ѡставите, мученицы.

Глава:

Иже словомъ израденъ и дѣхомъ велиимъ, флавіане священнѣйшій, сегѡ оубога писца словеса со молитвенники помани снисхожденіемъ.

И ныне:

Вгда славнии первомученицы воздохнухъ ѿ насъ богородицѣ, оуповаемъ тою спасеніе оудѣтити и возопити благословенней: гаже ѿ всѣхъ благъ мати, слава тебѣ.

Свѣтиленъ:

Свѣтъ христовъ просвѣщаетъ вами всѣхъ, ѿ, мученицы: и согражданъ вашихъ, и сошедшихъ въ вашей памяти причастіемъ дѣха.

Глава, и ныне:

Се, раба господня, рекла еси къ архангелѣ, чистаа: и мене симъ смиреніемъ просвѣти, снисхожденіемъ дѣха.

На хвалитехъ стїхїры, глас ѿ:

Подобенъ: Радѹнїа:

Стїхъ: Хвалите ѿго на силахъ ѿгw:

Радѹнїеа, ѿ, доблїи страдальцы,* церкве хрїстовы неколебимое оутвержденїе,* подвига перкомѹченикхъ продолжателїе,* ѿ мѹжей апостольскїхъ наслѣдовавшїи:* климентово превосходство проповѣди,* жертвенное исповѣданїе їгнатїа,* полѹкарпа въ мѹжествѣ первостоенїе,* съ кѹпрїаномъ оучителемъ провозглашающе:* ѿмѹже церковь нѣсть мати,* семѹ ни богъ нѣсть Ѧтецъ.

Стїхъ: Хвалите ѿго во гласѣ трѹбенїи:

Радѹнїеа, ѿ, доблїи страдальцы,* церкве хрїстовы неколебимое оутвержденїе,* подвига перкомѹченикхъ продолжателїе,* ѿ мѹжей апостольскїхъ наслѣдовавшїи:* климентово превосходство проповѣди,* жертвенное исповѣданїе їгнатїа,* полѹкарпа въ мѹжествѣ первостоенїе,* съ кѹпрїаномъ оучителемъ провозглашающе:* ѿмѹже церковь нѣсть мати,* семѹ ни богъ нѣсть Ѧтецъ.

Стїхъ: Хвалите ѿго во тѹмбанѣ ѿ лицѣ:

Радѹнїа, флавіане премїрне,* добродѣтелей зеркало,* смиренїа свѣтлосте,* мѹжества яснїй Ѧбразе,* страдальче терпѣливодѹшне,* истїны ревнїтелю,* самоѿверженїа правило,* вѣрныа прїмѣромъ вдохновляѹи ѿ веселяѹи спасенїа надеждю,* ѿсходатаїствѹѹи намъ оѹ господа велїю милостъ.

Стїхъ: Хвалите ѿго въ кѹмвалѣхъ dobroгласныхъ, хвалите ѿго въ кѹмвалѣхъ восклицанїа:

Радѹнїа, флавіане прехвальне,* добрѣ вѣдый, паче же проповѣдавый* їакw нѣсть большїа сеа любе:* да ѿже ѹще дѹшѹ чїстѣ положитъ за дрѹги ѿ сїа крѣпчайше оѹяснївый Ѧпытнѣ* подвигомъ страданїа доблественнаго* исполниа ѿсть мѣрѹ возраста* хрїста распятаго и воскресшаго.

Глава, гласъ 5:

Ипостольки ѡбтекаешн моцми твомн, ѿ, флавїане, грады страны хрістїанскїа, се и нашнх предѣловх достигл єси. благодарнѣ оубо смнренїемъ взыкаемъ ти: моли, ѿ, мучениче, со сватыми апостолы помилуватиса дшамъ нашимъ.

И нынѣ, гласъ тойже:

Богородице, ты єси лоза истиннаа, возростившаа намъ плодъ живота, тебѣ молимса: молиса, владычице, со сватыми апостолы и мученики, помилуватиса дшамъ нашимъ.

Молитва

Ѿ, славный мучениче флавїане, предстателю нашъ богоданный и богопрославленный, къ тебѣ припадаемъ, ѡбремененнїи грѣхми, къ тебѣ взыкаемъ, скорбми ѡтѣгченнїи. воздохни ѡ насъ предъ спасомъ хрістомъ да не прогнѣвается на насъ, нерадивыхъ и лѣнивыхъ. прослезни и предъ пречистою матерїю єгѡ да пробавитъ милость свою на насъ и вседержавнымъ покровомъ своимъ да защититъ ны ѿ врагъ видимыхъ и невидимыхъ. вѣмы тѣ, дрѹже божїи, їакѡ Ѿписателя подвиговъ сватыхъ и зраднаго. вѣмы тѣ їакѡ милосердіа велїагѡ правнло. вѣмы и їакѡ оучителя терпѣнїа крайнегѡ. вѣмы тѣ и їакѡ мученика доблественнаго. сегѡ ради подвигомъ житїа твоегѡ ѡзарєны дши наша предаемъ молитвенномѹ заступленїю твоемѹ нынѣ и прїеи, и во вѣки вѣкѡвъ. **И**мнь.

**ІВАНІСТЪ СВАТОМУ МУЧЕНИКУ
ДІАКОНУ ФЛАВІАНУ КАРФАГЕНСКОМУ**

Господи іисусе хрісте, сыне божій, молитвѣ ради пречистыѧ твоеѧ матере ѡ всѣхъ свѣтыхъ, помилуй насъ. ѧминь.

Слава тебѣ, боже нашъ, слава тебѣ.

Царю небесный, оутѣшителю, дѡше истины, иже вездѣ сый ѡ всѧ исполняѧ, сокровище благихъ ѡ жизни подателю, прїиди ѡ вселенсѧ въ ны, ѡ ѡчисти ны ѿ всякіѧ скверны, ѡ спаси, блаже, дѡшы наша.

Свѣтый боже, свѣтый крѣпкій, свѣтый безсмертный, помилуй насъ.

Трижды.

Слава ѡтцу, ѡ сыну, ѡ свѣтомъ дѡху, ѡ нынѣ ѡ пренѡ, ѡ во вѣки вѣковъ. ѧминь.

Пресвѣтаѧ тронце, помилуй насъ; господи, ѡчисти грѣхи наша; владыко, прости беззаконїѧ наша; свѣтый, посети ѡ исцѣли немощи наша, имене твоегѡ ради.

Господи, помилуй. **Трижды.**

Отче нашъ, иже єси на небесѣхъ, да свѣтитсѧ ѧма твое, да прїидетъ царство твое, да бѣдетъ воля твоѧ, ѧко на небеси ѡ на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днесь; ѡ ѡстави намъ долги наша, ѧкоже ѡ мы ѡставаемъ должникомъ нашимъ; ѡ не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукавгѡ.

Свѣщенникъ: **Г**ѧко твое єсть царство:

Господи, помни́ѣи, ѿ.

Слава, ѿ нынѣ:

Прїидите, поклонимсѧ царевѣ нашему́ богу.

Прїидите, поклонимсѧ ѿ припадемъ хри́сту, царевѣ нашему́ богу.

Прїидите, поклонимсѧ ѿ припадемъ самому́ хри́сту, царевѣ ѿ богу нашему́.

Ѳаломъ ѿ.

Помни́ѣи ма, бже, по велицѣи мнлсти твоей ѿ по множествѹ щедротъ твоихъ ѡчисти беззаконїе мое. наипаче ѡмый ма ѿ беззаконїа моего, ѿ ѿ грѣха моего ѡчисти ма; ꙗко беззаконїе мое ѡзъ знаю, ѿ грѣха мой предо мною єсть вѣнъ. тебе єдиному согрѣшихъ ѿ лъкавое предъ тобою сотворихъ, ꙗко да ѡправдишисѧ въ словесѣхъ твоихъ, ѿ побѣдиши вѣгда єдити ти. се бо, въ беззаконїихъ зачатъ єсмь, ѿ грѣсѣхъ роди ма мати моя. се бо, истинъ возлюбляхъ єси; безвѣстнаѧ ѿ тайнаѧ премѹдрости твоеѧ ꙗвила ми єси. ѡкропиши ма ѵсѡпомъ, ѿ ѡчищусѧ; ѡмыеши ма, ѿ паче снѣга ѡбѣлюсѧ. слухъ моему да си радость ѿ веселїе; возрадуютсѧ кости смиренныѧ. ѿврати лице твое ѿ грѣхъ моихъ ѿ вѣа беззаконїа моего ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ, бже, ѿ дѹхъ правъ ѡбнови во ѹтробѣ моей. не ѿвержи мене ѿ лица твоего ѿ дѹха твоего свѣтаго не ѿыми ѿ мене. возрады ми радость спасенїа твоего ѿ дѹхомъ владычнимъ ѹтверди ма. нады беззаконныѧ пѹтемъ твоимъ, ѿ нечестивѣи къ тебе ѡбратятсѧ. избежи ма ѿ кровей, бже, бже спасенїа моего; возрадуютсѧ ѡзыкъ мой правдѣ твоей. господи, ѹстѣи мои ѿверзеши, ѿ ѹста моего возвестятъ хвалъ твою. ꙗко ѡце бы восхотѣла єси жертвы, дады быхъ ѹбѣ: всесоуженїа не благоволиши. жертва богу дѹхъ сокрушенъ; сердце сокрушено ѿ смирено богу не ѹничижитъ. ѹблажи, господи, благоволенїемъ твоимъ єѡна, ѿ да созидаются стѣны іерѹсалїмскїа. тогда благоволиши жертвѹ правды, возношенїе ѿ всесожегаема; тогда возложатъ на Ѹлтарь твой тельцы.

Символъ вѣры:

Вѣрѹю во єдинаго бога Ѡтца вседержителя, творца небѹ и земли, видѣимымъ же всѣмъ и невидѣимымъ. **И** во єдинаго господа іисуса хрїста, сына божїа, єдинороднаго, иже ѿ Ѡтца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкъ. свѣта ѿ свѣта, бога истинна ѿ бога истинна, рождена, несотворена, єдиноєщїна Ѡтцѹ, имже всѧ быша. **Насъ** ради человекъ и нашего ради спасенїа шедшаго изъ небесъ, и воплотившагосѧ ѿ дѹха свѣта и марїи дѣвы и воцеловѣчшасѧ. **Распѧ**го же за ны при понтїйстѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребена. **И** воскресшаго въ третїй день по писанїемъ. **И** возшедшаго на небеса, и сѣдѧща ѡдеснѹ Ѡтца. **И** пакы грядѹщаго со славою судити живымъ и мертвымъ, єгоже царствїю не бѹдетъ конца.

И въ дѹха свѣтаго, господа животворящаго, иже ѿ Ѡтца исхождѧщаго, иже со Ѡтцемъ и сыномъ спокланѧема и славима, глаголавшаго прорѣки. **Во** єдинѹ свѣтѹ, соборнѹ и апостольскѹ церковь. **И**сповѣдѹ єдино крещенїе во ѡставленїе грѣхѹвъ. **Чаю** воскресенїа мертвыхъ, **И** жизни бѹдѹщагѡ вѣка. **А**минь.

Кондакъ ѧ

Ангелъ богъ во свѣтѹхъ своихъ оукрашѣннїй Ѡбитель нашѹ моцями мѹченика флавіана, иже іакѡ благочестивый и благоговѣнный хрїстїанинъ служилъ єсть въ достоинствѣ дїакона, въ кардагенѣ славнѣй, имѣвшеи пастырємъ многославнаго кѹпрїана дѹховнымъ вождемъ своеѡ благочестивыѡ паствы, єйже сей былъ єсть вѣрный слѹга, исполнь чистымъ сердцемъ и смиренїемъ, ємѹже похвалѹ сїю возносимъ:

Радѹнса, нашъ предъ богомъ молитвенникъ и ищѣлнтелю, мѹчениче флавіане.

Ікосъ ѧ

Ангелоподобны бѣхѹ и свѣтїи мѹжїе со флавіаномъ: донатїанъ, прїмолъ, священникъ іѹліанъ, монтанъ, ренъ, лѹкїанъ и вїкторїкъ, въ кардагенѣ, при валерїановыхъ гоненїихъ, иже ѡ сотворенїи

крамолы ѿклеветаны быша ѿ іаростнаго прокуратора солона, глаголющаго на нихъ виннымъ ѿмъ быти ѿ бѣдствіахъ народа, ѿ ковержены быша въ темницѹ. мы же, возносяще ѿмъ хвалѹ, воскланцаемъ:

Радѹи́ся, аѿкіане, ѿбразѣ доброты, смиреніа ѿ кротости.

Радѹйтася, рене ѿ кѣторіе, ревнителіе ѿ немолчнаа оуста єѡвангеліа хрістова.

Радѹи́ся, монтане, необоримаа крѣпостѣ вѣры ѿ непоколебимое дерзновеніе мѹченичества.

Радѹи́ся, іѡліане, оумѹдренный хрістомъ не пріѣти въ сердцѣ своемъ разжженіа ненависти на брата своего.

Радѹйтася, примоле ѿ донатіане, крещенніи ѿ братіи въ темницѣ, сице въ броню хрістовѹ ѡблекавшеся.

Радѹи́ся, мѹжественнаа сестро квартілозіе, съ мѹжемъ ѿ сыномъ, пострадавшима хріста ради.

Радѹи́ся, кѹпѣ съ ними ѿ ты, богомъ намъ дарованныи молитвенниче ѿ ѿцѣлителю, мѹчениче флавіане.

Кондакъ ѿ

Свое неизмѣрное человеколюбіе господь показалъ єсть єгда префектъ лишаа свободу кѹпѹ хрістіанъ, ѿхже вѣщаа часть бѣ въ священномъ достоинствѣ, въ заключеніе посла ѿхъ, вѣщава ѿмъ ѿакъ вискорѣ наказены бѹдѹтъ въ сожженіе. но бѹдѹщии мѹченицы, слышавше, начаша просити єда чаша страданій минѹти ѿхъ возможетъ. богъ же констѹтинѹ измѣниа єсть первое рѣшеніе прокуратора, вергнѹшаго ѿхъ потомъ въ тѣснѹ ѿ мрачнѹю темницѹ, ѿдѣже томлєніа неизреченнаа пріѣша ѿ ѿніи оузницы. но съ вѣрою же ѿ радостію, понеже хріста ради пострадаша, въ ѿламахъ поахѹ господєви: **Іа́ллаѢ́іа, іа́ллаѢ́іа, іа́ллаѢ́іа.**

Ікосъ ѿ

Въ мрачнѣй ѿ безвоздѹшнѣй темницѣ катіхѹмены промолъ ѿ донатіанъ желающа жертвенноу кровь свою пролити, промысломъ божіимъ

не терпѣи́мѣ же мѣки претерпѣвша ѡбѣ погублена быста, ѡ флавіанѣ, ѡце ѡ предо заточеніемъ страдаѣ тяжкимъ недѣгомъ, съ братією терпѣливѣ ѡ смиреннѣ жестокѣ мѣки терпаше ѡблеваемъ ледяною водою. видѣ тагѣты въ сердцахъ ѡхъ милостивый господь сотвори гереніана ѡ катихѣмена іанѣаріа принести ѡмъ свѣтыхъ дарѣвъ. благодатію дѣха свѣтагѣ причастившесѣ къ животворящемѣ іисѣсѣ хрістѣ, ѡутверждены быша дѣри ѡсѣлающимъ всѣ недѣги. соединены же дѣхомъ начаша молитисѣ ко господѣ сице:

Ѧ, Господи, ѡмѣ твое – любви, не ѡрни насъ заблѣдшихъ.

Ѧ, Господи, ѡмѣ твое – мощь, даждь намъ крѣпости не падати дѣхомъ,

Ѧ, Господи, ѡмѣ твое – свѣтъ, просвѣти дѣши нашѣ ѡмраченнѣ страстѣми.

Ѧ, Господи, ѡмѣ твое – миръ, ѡумири беспокойнѣ дѣши нашѣ.

Ѧ, Господи, ѡмѣ твое – милость, не престай милѣ насъ.

Мы же, побѣаемы тобою во исѣшеніихъ не падати дѣхомъ, съ похвалою взываемъ тебѣ: радѣсѣ, нашѣ предъ бѣгомъ молитвенниче ѡ ѡсѣлантелю, мѣчениче флавіанѣ.

Кондакъ ѣ

Прилежащая богѣ несозданная ѡ животворная любовь іависѣ вамъ въ темницѣ іакѣ разѣмна, ѣгда еквозѣ бѣрю помысливъ нечестивагѣ пройдоште ѡ ѡсквернившаго грѣхомъ ваше ѣстество побѣдистѣ, Ѧ, дерзновеннѣ борцы за правдѣ божію, по словесѣхъ ѡпостолскиихъ: «ѡже глаголетъ «люблю бога», брата же своего ненавидитъ, лжецъ ѣсть». ты же, свѣтый флавіанѣ боголюбивый, вѣдѣ величайшей истинѣ потверждатисѣ дѣлами ѡ не словесми, часто возносилъ ѣси благодареніе: **Іаллаѣіа, іаллаѣіа, іаллаѣіа.**

Ікоєз ґ

Ѣгда тихій гласъ хрістовъ іакъ кѧплн живоносїѧ воды въ пѣстынѣ пронесеѧ по темницѣ, свѧщеннаго вїкторїѧ сѣлѧ оѡкрѣпн оѡвѣщанїе ѣже рай нѣѣже ѡ вѣра ѣгѧ, такожде ѡ словеса господнѧ: «не смѣшайтеѧ, іакъ ѡзъ съ вамнѣ». оѡтвердишасѧ симъ оѡвѣдѣнїемъ ѡ сердца прочнхъ заключенныхъ страдальникъ, оѡвѣдѣвшихъ іакъ оѡразомъ ѡ видѣнїемъ лѣстницы іакѡвн оѡтецъ небесный дѣши ѡхъ готѡвнть къ ангельскомѣ подобїю, нѣѣже беспрестаное ликованїе празнѣющихъ въ неизреченнѣй сладости, взирающихъ же на красотѣ лица божїѧ, ѡкѣдѣ же нынѣ ѡ ты, свѧтый флавїане, вѣшашн мѡльбы ѡ похѡѡлы приносїмїѧ тебеѣ:

Радѣеѧ, благоуханный цѣѣте небеснагѧ сада.

Радѣеѧ, бывшн ѡногда ѡ самъ скорымъ трѣдннкомъ на ннѣѣ господней.

Радѣеѧ, разгонѡщїй ѡблаки нашнхъ скорбей.

Радѣеѧ, рѣѣко водами благодати божїѧ исполненнаѧ.

Радѣеѧ, флавїане, призывѡщїй ѡзъ грѣховнїѧ тѣмы къ чѣдеиномѣ свѣтѣѣ вѣры хрістовы.

Радѣеѧ, іакъ ты тоже оѡнамѣ оѡтѣшашнсеѧ ѡ ѡлканїѧ за ннмъ, ѡже краснѣйшїй всѣхъ сынѡвъ чѡлѡвѣчнхъ.

Радѣеѧ, іакъ рнзѣ дѣши своеѧ кровїю ѡгнѣ на землн ѡзвѣлнлѣ ѣсн.

Радѣеѧ, іакъ вѣрнымъ сладка памѡть твоѧ.

Радѣеѧ, каднло благовонное, приносѡщее дѡмїамъ молнтѡвъ ѡ насъ богѣ.

Радѣеѧ, нашъ предъ богомъ молнтѡвеннче ѡ ѡсѣлнтелю, мѣченнче флавїане.

Кондакъ ҃

Ѣгда догматы божїн бѣхѣ нарѣшѣны въ западномъ царствѣ, мнози моцн ѡсквернѣны быша нечестивымн дѣлами слѣгѣ ѣгѧ, ѡ многолѣтнїѧ тѣмы бездѣйствїѧ впадшнмъ ѡмъ во ѣресь. многомнѡстнвыѡ ѡ

долготерпѣливый богъ чрезъ чюдеснаго явленїа своѡ показалъ єсть намъ
ѡакъ твоѡ душа, ѿ, свѣтый мучениче, изъ тѣлесемъ въ храмѣ
православнѣмъ пребывати восхощетъ ѡ пакѡ ѡ пакѡ божественнѡю лїтѣргїю
совершати, просѡ: «защити, спаси, помилѡй», ѡ воспѣвалъ: **Ѳлкллѡѡ, Ѳлкллѡѡ, Ѳлкллѡѡ.**

Ікогъ ѡ

Вндаще вѣрнѡ ѡакъ мощи ѡугодника божїа ѡнѣкѡдѡ явишасѡ въ
самъ денъ свѣтлагъ воскресенїа въ лешанскомъ монастыри, начаша
испытѡвати ѡ ѡмени твоємъ, ѿ, свѣтый мучениче, но молитвы къ тебѣ
ѡ чюдеса совершѡвшасѡ безпрестани до дне дешнагъ даша ѡвѣтъ єже
быти ти нашемѡ новомѡ млостивомѡ самаранинѡ предъ богомъ ѡ
молитвенникѡ ѡ вѣхъ притекающихъ ѡ вопиющихъ тебѣ сице:

Радѡйсѡ, даромъ чюдотворства ѡбдарованный.

Радѡйсѡ, ѡкрывшїй намъ сквозѣ дѣтищный сонъ бѡдѡщее ѡсѣленїе.

Радѡйсѡ, сего ради прїѣмшїй ѡбразъ великагъ врача.

Радѡйсѡ, возвратившїй слѣпой старицѣ зрѣнїе.

Радѡйсѡ, ѡсвобѡждающїй подъ властїю дїавольскою сѡщїа.

Радѡйсѡ, призывающїй въ лоне православіа во єресї впадшїа.

Радѡйсѡ, творщїй ѡзѡблїе чюдесъ преславныхъ.

Радѡйсѡ, древнїй хрїстовъ ѡугодниче.

Радѡйсѡ, нашъ предъ богомъ молитвенниче ѡ ѡсѣлнтелю, мучениче
флкллѡѡ.

Вондакъ ѡ

Ікоже не можетъ градъ ѡкрытїасѡ на горѣ стоѡщїй, такъ ѡ братъ
твоей монганъ, ѿ, чюдесный флкллѡѡ, ѡакъ вождь дѡховный во вѣрѣ ѡ
ревности за истинѡ ѡ правдѡ божїю не можаше не ѡвѣдѣти ѡ тѡюже
возжелѣти изъ тобою подѣлннїи славы, ѡбѣщаннѡю ѡ господа тѣмъ ѡже
дѡшѡ свою положатъ за вѣрѡ. сего ради полъма раздѣлнлѡ єсть повѡзъ
ѡмже быша заклѡзаны єгъ ѡчи, желѡа сохраниннїи ѡ за тебе, глагола:

«младостъ ѿ старости ѿдѣлаетъ мгновеніе, и могла не вопрошаетъ дѣшъ чегѡ желитъ, ниже срацетсѧ съ могилою, но въ небо ѿлетаетъ, ко ѣже творцѣ своемѣ похвально воспѣвати: **Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа.**

Ікоѡ ѿ

Вида юношѣ побѣждающа ѣго подвигомъ воздержаніѧ и добродѣтелию милостыни и подающаго часть пици братіи, нечестивый возжелѣ прельстити ѣго. ѣгда твѡи ближній оубѣдѣша іакѡ, флавіане, неправедно наказенъ ѣси, потщашасѧ коеюлибѡ цѣною изъ темницы избавити тѧ, даже и ложными свидѣтельствомъ, глаголюще не быти ти въ діаконскомъ достоинствѣ. но милосердый христосъ во видѣніи истинномъ оутверждаше тѧ: «чесѡ ради печаленъ ѣси; дважды былъ ѣси исповѣдникомъ, въ третій же кратъ ѿ меча погинеши». ѡ спасеніи своемъ ѿ страданій мнѡици ти, приходяхѣ ти іакѡ живѧ словеса апостѡлскаѧ: «ѧще ли съ господемъ оумремъ, съ нимъ же и живи бѣдемъ», и се, побѣждалъ ѣси силы плоть свѣзѣнціѧ съ ѡными плоть ѡсвобождающимъ. тѣмже воспѣваемъ ти сице:

Радѡйсѧ, пожившій свѣтѡ прежде мѣченій.

Радѡйсѧ, понеже сегѡ ради богъ тѧ прославилъ ѣсть.

Радѡйсѧ, неистощимый источникъ чѣдесныхъ знаменій.

Радѡйсѧ, дарѡущій радость скорбѧщимъ.

Радѡйсѧ, іакѡ господь пріѣмлетъ твѡи молитвы.

Радѡйсѧ, надеждѡ наша вѣчныхъ благъ.

Радѡйсѧ, притекающій въ помощь дѣшамъ гибнущимъ.

Радѡйсѧ, нашъ предъ богомъ молитвенникъ и исцѣлитель, мѣчениче флавіане.

Вондакъ ѿ

Пречистѧ богородица, имѣюща въ ѡбласти нечисленное небесное воинство, избѣра тѧ, ѿ, оубодинче, въ плоти прославляющаго ю чѣдесми ѣѧ. мы же, ѡмофоръ пречистѧ дѣвы вѣдающе на тебѣ, ѿ,

ФЛАВІАНЕ, СО СТРАХОМЪ БОЖІИМЪ І ЛЮБОВІЮ ПРИПАДАЕМЪ КЪ ТЕБѢ ВОСКЛИЦАЮЩЕ:
Ілліаѡіа, ілліаѡіа, ілліаѡіа.

Іко҃сѧ 5

І ѿз ѡкрестныхъ мѣстѧ, ѿ ѿз далече потщашасѧ ѡнамъ вѣрніи, слышавше ѡ великихъ чѡдеихъ твоихъ, іаже за краткое время совершишасѧ во ѡбителѣ сей, ѿ іакѡ на легкихъ крылахъ благодати помощь показуеши, имѣѧ веліе дерзновеіе предъ господемъ. сего ради вси кѡпни ѡ сердца благодареніе приносимъ ти іако пребываеши здѣ, восклицающе сице:

Радѡиѧ, помощниче всѣхъ ѡуераниъ призывающихъ тѧ.

Радѡиѧ, надеждо ѡчаѡвшихъсѧ.

Радѡиѧ, ѡутѣшителю скорѡщихъ.

Радѡиѧ, скорѡ подѣмлющій падшіѧ дѡхомъ.

Радѡиѧ, избавителю сѡщихъ во ѡпасности.

Радѡиѧ, соуде божіѧ промысла ѡ людехъ.

Радѡиѧ, пѡчино чѡдесъ богомъ разширеннаѧ.

Радѡиѧ, богомъ востановленнаѧ лѣствице, по нейже восходимъ на небеса.

Радѡиѧ, нашъ предъ богомъ молитвенниче ѿ ѿсѣлителя, мѡчениче ФЛАВІАНЕ.

Кондакъ 3

Ѡблеченный во величество молчанія ѿ божественнымъ миромъ хрїста сего, господь ѿзволѧ сѣсть, ѿ, страдальниче свѣтѣй, ѿздѣленъ быти ти ѿзъ обратѣтѣѧ вѡдѡщихъ мѡчениковъ временнаго ради ѡуединенія въ келіи, іакоже іногда іѡаннѡсѡ во ѡузахъ, дондеже слово господне, сѣже сѣсть животъ вѣчный, не заживитъ въ тебѣ. такѡ ѿ ты ѡу҃ста нѡша благослови во сѣже воспѣвати тебѣ похвалѡ: **Ілліаѡіа, ілліаѡіа, ілліаѡіа.**

Іко҃сѧ 3

Ѡгда ведахъ тѧ назады въ заключеніе, кѡпни съ тобою іадаше твоѧ храбраѧ же ѿ богобѡзненнаѧ мати, скорѡщаѧсѧ іакѡ ѡложенъ твой

мѹченическѣи вѣнецъ, а ты оѹкрѣплалъ єси ю словесми: «матти, ты, їаже єх правомъ дражайшаа ми єси, вѣси їакѡ всегда желалъ єсмь предъ всѣми исповѣдѣти свою вѣрѹ и претерпѣти мѹчениѣ. сегѡ ради глаголю ти: аще ли же исполнитѣя то кѡ чемѹ пламеннѡ стремлюсѣ, радѹйсѣ». даже и темничиѣ двѣри єх трѹдомъ же и єдва ѿверзашѣсѣ, їакѡ да не хотѣхѹ пакы прѣѣти тебе, чїѣ же дѹша оѹже была єсть на небесѣхъ. твоѣ дѹша, ѿ, свѣте, трепеташесѣ їакѡ бродѣхъ на волнѹющемсѣ морѣ и бѹревающимсѣ, сѣтнѹхъ ради событїи, бо сѣхъ разгнѣвати жениха дѹшъ человѣческихъ и погнѣдѣти їаже токми претерпѣвѣи до конца можетѣ полѹчити. вѣдѣлъ єси єже страдѣнїѣ їаже терпиши ничтоже сѣтѣ по сравненїю славѣ юже стѣжешы. сегѡ ради похвалѹ воздаемъ ти восклицѹюще сице:

Радѹйсѣ, правнло вѣры и ѿбразѣ кротости.

Радѹйсѣ, благодѣтїю ѡсѣненнѣи.

Радѹйсѣ, пѹтеводителю предивнѣи.

Радѹйсѣ, бѣдами ѡчищеннѣи.

Радѹйсѣ, дѹше богопознанїемъ просвѣщеннаа.

Радѹйсѣ, славо возвысившаа вѣрѹ въ бога.

Радѹйсѣ, зрѣлѣи класѣ всеобщагѡ воскресенїѣ.

Радѹйсѣ, земнѣи ѡггелѣ и небеснѣи человѣчѣ.

Радѹйсѣ, нашѣхъ предъ богомъ молитвенниче и їсѣѣлнтелю, мѹчениче флавїанѣ.

Кондакъ и

Въ царствѣ небеснѣмъ нѣсть большагѡ васъ, мѹченицы, їакѡ за хрїстовѹ любовь и вѣрѹ жнкоутѣ ѿдасте и смертїю неповинною вознесены єсте въ райскаа селенїѣ. воздержанїемъ на земли раа оѹдостѡнлѣ єси, ѿ, свѣтѣи, и въ молитвахъ не забѹди и насъ, воспѣвающихъ тебѣ: **Ѳлладїа, Ѳлладїа, Ѳлладїа.**

Ікоєѡ ѿ

Господь всеѡ твари возжелѣ показати ѡакѡ сѣдѣи сынѡвѡвѡ человѣчнѡхъ не сѣтъ сѡбѡчѡи, но всегда въ десницѣ сѣгѡ. дѡхѡмѡ сѡбѡтѡмѡ сотворилѡ сѣтъ скорѣѡ ѿ безпокойства въ народѣ ѡ страдающѡхъ въ темницѣ. нѣцы пицѡ тѡ тай доставляхѡ, ѡнѡи тѡ, ѿ, флавѡианѣ, ѡакѡ драгоцѣннѣйшаго прельщахѡ земными благами, ложными же свидѣтельствами центѡрѡна ведѡхѡ въ заблѡженїе, глаголюще не быти тѡи въ дѡаконикѡмѡ достѡинствѣ. но ты, не хотѡ ѡбѣщанный тѡи господѡмѡ вѣнецѡ погнѣбѡти, воскликнѡлѡ сѣи: «ѡже ѡще лжетѡ, да погнѣбетѡ». мы же, познавши тѡѡе сѡбѡженїе нашѡмѡ спасенїю, похвалѡ тебеѡ воздаѡмѡ:

Радѡйсѡ, непоколебимѡ стѣѡно правосѣрѡ.

Радѡйсѡ, положившѡй животѡ свой за животѡ церкви хрѡстовѡи.

Радѡйсѡ, не давшѡй никѡмѡже пострѡпленїѡ во вѣрѣ православиѣи.

Радѡйсѡ, не ѡбѡавшѡйсѡ безѡбожнагѡ префекта.

Радѡйсѡ, бывшѡй прежде дѡаконѡмѡ кѡпрѡанѡ, нынѣ же во вѣки владыки хрѡста.

Радѡйсѡ, вѣдѡщѡ прѣсѡмшѡй спасителевѡ пѡтъ въ рай, пѡтъ страданїѡи.

Радѡйсѡ, бывшѡй во веригахъ, но въ хрѡстѣ свободнымѡ.

Радѡйсѡ, наши предѡ богѡмѡ молитвенниче ѿ ѡсѣлѡителю, мѡчениче флавѡианѣ.

Кондакѡ ѿ

Сѡвѡ аггѣли хранитѣли ѡбѡрадовѡте, ѿ, сѡбѡтѡи мѡченицы, равноаггѣльскимѡ долготерпѣнїѡмѡ во ѡзычѣсѡкой кардагенѣ, воздаѡюще благодарнѡсть богѡ за всеѡ благодѣлїѡ сѡбѡившаѣсѡ вамѡ ѡ первѡгѡ дне до послѣднѡи мѡченичѣскѡи кончинѡи за сѡбѡтѡѡ ѡмѡ сѣгѡ. сѣгда прѣторѡ хитрѡумнѡ покѡшѡлѡ сѣтъ ѡзраднѡ тебеѡ, ѿ, флавѡианѣ, ѡбѡманѡти, запрѣтнѣѡ тѡи словѣсѡи страшными ѿ мѡчѣнїѡи, ѡповѣдѣлѡ сѣи пѡтъ ѡстиннѡи ѿ жизни вѣчнѡи: «ѡще же ѿ ѡубивѡютѡ ны, ѡбѡче живѡи сѣмѡи, ѿ се, смертъ не побѣждаетѡ насѡ, но мы нѡ поражаемѡ». благодарѡ за бѣды ѿ радѡсти,

наказанїѣ ѿ дѣри ѿ царство небесное ѡбѣщанїѣ ѿ господа, во ѿмѣ братїи
своеѣ глаголаѣ ѿ сїи: «человѣколюбче, сохрани дѡши наѣѣ въ свѣтѣ ѿ
чистотѣ совѣсти ѿ подаждь намѣ кончинѡ достойнѡ твоегѡ
человѣколюбїѣ». тѣмѣ восклицаемѣ тїи: **Ѱлїлїѡ, Ѱлїлїѡ, Ѱлїлїѡ.**

Їкосъ ѿ

Многоглаголивый ѿ безѡмный преторѣ напоследокѣ оумолчи, погубивѣ
терпѣнїе прѣмѡ тѣбѣ, ѿ, свѣтый флѣвіане, ѡкрывѣ же твое конечное
стремленїе пострадаѣи за хрїста. «ѿ, какова велїѡ надежда. ѿ, какова
истиннаѣ вѣра». со всѣхѣ странѣ собиравшѣѣ твоѣ братїѣ, поддержившѣѣ
тѣ въ молитвахѣ ѿ крѣпкѡ держа тѣ за рѡцѣ, ѿ ты ѡбѣщавѣ ѿ сїи дати
ѿ ѿмѣстѣ казни цѣлованїе мира. ѿще ѿ весь ѡкованѣ оузамїи, ѿда до
мѣста страданїѣ просїѣѣ ѿ сїи господа ѡ мирѣ во всемѣ мїрѣ, ѡ
благословїи божїей церкви ѿ спасенїи всѣхѣ хрїстіанѣ, ѡ ѿже мнѡгѣ насѣ
нощнѣѣ тѣмѣ живота сего ѿ ѿже достигнѡти намѣ ѿдїнство вѣры ѿ
нензреченнѡ славо божїю, ѿдѣже беспрестаннїи лїкованїе бозлюбившїхѣ
подвїгїи твоѣ. тѣмѣже восклицаемѣ тїи:

Радѡшѣѣ, оупованїе наше прѣдѣ богомѣ ѿ пречистою богородицею.

Радѡшѣѣ, ѿбѣтели сѣѣ оутѣшенїе въ долинѣ плача.

Радѡшѣѣ, сопричастнїче всѣхѣ свѣтыхѣ.

Радѡшѣѣ, свѣздо сїѡущѣѣ на небеснѣмѣ сводѣ свѣтыхѣ мѡченикѡвѣ.

Радѡшѣѣ, посѣщающїѣ въ сновїдѣнїихѣ ѿ ѿвленїихѣ людїи на земли.

Радѡшѣѣ, прїтекающїѣ скорѡ въ злѡключенїихѣ ѿскѡшенїѣхѣ.

Радѡшѣѣ, стѣно ѿ цнїте правѡвѣрныхѣ.

Радѡшѣѣ, кедре сѣновїтїи, под ѿмѣже нынѣ собиравѣѣ православнїи.

**Радѡшѣѣ, нашѣ прѣдѣ богомѣ молитвеннїче ѿ ѿщѣлїителю, мѡчениче
флѣвіане.**

Кондакъ ѿ

**«Велїѣ ѿ сїи господи ѿ чѡдна дѣла твоѣ ѿ нїкѡкаѣ словеса не могѡтѣ
ѿспѣти чѡдеса твоѣ, ѿбо волею своею прївелѣѣ ѿ сїи всѣхѣ ѿзѣ небытїѣ въ**

БЫТІЕ, СЛОЮ СВОЮ ХРАНИШИ ТВАРЬ І ПРОМЫСЛОМЪ СВОИМЪ ОУПРАВЛЯЕШИ
МІРОМЪ», СІА ЖЕ СЛАВНІА МЪЧЕНИКИ ІЗБРАЛЪ ЄСІ Ѡ МІРА СВНДѢТЕЛЬСТВОВАТИ
КРОВІЮ СВОЮ Ѡ КРОВИ ТВОЕЙ, ПРОЛІТОЙ ЗА ЖИЗНЬ ВСѢХЪ ЛЮДЕЙ І СПАСЕНІЕ
ІХЪ, ПОНЕЖЕ НѢСІ ВОЗМОГЪ ВЗІРАТИ НА ДІАВОЛА МЪЧАЮЩА РОДЪ ЧЕЛОВЕЧЕСКІЙ І
ТѢМЪ ПРИШЕЛЪ ЄСІ СПАСИТЬ НАСЪ. ІСЛОВѢДЪЕМЪ БЛАГОДАТЬ, ПРОПОВѢДЪЕМЪ Ѡ
МИЛОСТИ ТВОЕЙ, НЕ СКРЫВАЕМЪ БЛАГОСТЕЙ ТВОИХЪ, Ѡ НИХЪЖЕ ПРИНОСИМЪ ТИ
ѠСОВБЮ БЛАГОДАРНОСТЬ: **Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа.**

İkocuz İ

Господь рече — и бысть. Господь повелѣ — и сотвори сѧ. сице, по словеси господни, создана бысть мѣръ и дѣломъ оустъ ѿго все аγγελское воинство. всей твари дано бысть имя, ꙗкоже на небеси и на земли, а чрезъ слѣзи свои и пророки и вси, мученицы, оукрашаша и оумѣриша естъ ко еже ѡправдати вами имена свои и на дѣлѣ, за вѣдѣнью славы вѣчнѣю, предѡготовленнѣю вамъ, еже быхомъ и мы, днѣшнѣи таковой премѣдрости божѣи, восхваляху сице:

Радѹса, рене свѹщеннѹй, кровѹю своєю пакн рожденнѹй.

Радуйся, вѣкторіче, ѿже сѣи съ господемъ ѿ побѣды до побѣды.

РАДУГА, МОНТАНЬ, СТѢНО КАМЕННАА ВѢРЫ Ѳ НЕПОКОЛЕБИМАА.

Радѣйся, донатіане щедрый, ѣмѣже богъ подарилъ єсть жизнь вѣчнѣю.

Радуйся, лѣкїане, мѣчениче пламенный.

Радѹсѧ, ѡблѧне, дѹшею сѧющій ѡ словю небесною оꙋбѣщанный.

Радѹса, примоле, первый среди равныхъ.

Радѹска, Флавіане, мѹченическаѹ порфѹро пѹрпѹрнаѹ ѡ прѣзкрашеннаѹ.

Гадѣйсѧ, нашѧ предѧ богомѧ молитвенниче ѿ ѿщѣлителя, мѣчениче
Флавіанѣ.

Кондакz аї

«**Д**іръ сей тугриннх тугриннхъ, кольми паче дѣши благороднѣй»,
какова єсть твоѡ, ѿ, флавіане. въ дѣши своей помышлялх єси гакѡ
трудно єсть изрещи кто ти причинилх єсть паче добра, а кто паче зла въ

мірѣ семѣ, дрѣзи же ѿли недрѣзи. «враги наѣчиша мѧ вѣдѣти ѿже малѡ кто вѣсть: челоуѣкъ нѣсть врага кромѣ сама него. ѣще же ѿрѣшиша мѧ ѿ міра сего ѿ продолжиша мой рѣцѣ до ѡмѣстѣ твоеѧ ризы, ѿ, господи, ѿ се, восклицая ти»: **Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа.**

Ікосъ аї

Словеса оутѣшенїѧ твоегѡ наставника, ѿ, флавіане, славнагѡ купріяна ѣже «тѣло не чѣстѣуетѣ боль ѣгда дѡша посѣщена ѣсть богѡ» ѿкѡ божественный гласъ вѣдѣхѡсѧ въ глѣбиниѣ твоеѧ дѡши готовящейсѧ къ пѹти на небеса. побѣденный ими ѿкѡ мѡдростїю свѣше оуразѡмѣлѣх ѣси ѿкѡ нѣсть довольна токѡмѡ твердаѧ рѣшимость, ни сила чѣстѣетѣ, ни мощь оума, ѿкѡ всѧ сїѧ не сѹть довольна безѣ свѣтлїѧ цѣли. благодарилѣх ѣси богѡ за таково свидѣтельство ѿ словословилѣх къ небѡ, ѧ мы во славу твою восклицаемѣ:

Радѡисѧ, ты, ѣгѡже радость никто не можетѣ надрѣштити.

Радѡисѧ, оукрашенїе мѡченикѡвѣх ѿ надеждѡ насѣ смертныхѣх.

Радѡисѧ, небеснаѧ похвало, пѣснѣ пѣснопѣвца ѿ крови мѡченика.

Радѡисѧ, ризнице небесѣх ѿ неистощимый источниче силы божїѧ.

Радѡисѧ, мѡчениче дѡха пламеннагѡ, избранный гостѣи пира небеснагѡ.

Радѡисѧ, божественный ѡбразѣ храбрагѡ воина.

Радѡисѧ, нашѣх предѣх богѡмѣх молитвенниче ѿ исцѣлителю, мѡчениче флавіане.

Кондакъ вї

Альфа ѿ ѡмега, начало ѿ конецѣх, по своемѣх неизмѣрномѣх челоуеколюбїи видѣх твое созрѣвшее желанїе, ѿ, страстотерпче флавіане, ѿ слыша вѡплѣни дѡши твоеѧ возносїмїѧ ѿзѣ темницы къ небесѣмѣх: «готовѡ сердце мое, господи, сѣ радостїю принеѡх ти жертвѡ ѿ прославлю ѿмѧ твое, господи, ѿкѡ ѣсть добро» прїѧлѣх ѣсть жертвѡ твою сѡдомѣх свирѣпагѡ префекта, ѣгѡже словеса ѿперѣвѣхѡ блажїйша ѣлеѧ, но вскорѣ быша ѡбнаженными мечемѣх, ѿмѣже ѿ былѣх ѣси казненѣх. сего ради ѿ вѡпросилѣх ѣси

вз себѣ: «когда прїидѹ же ѿ предстанѹ предъ лицемъ божїимъ; се, жаждетъ душа моя бога, бога живаго»: **Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа.**

Ікоѡ кї

Твой пѹть до мѣста казни подобенъ пѹти господнемѹ на голгоду бысть ѿ страшно видѣнїе. тогда небо закрылося бысть тяжкимъ тѹчемъ ѿ непогодю страшною разгнало єсть конни, центуриона, префекта, начальника легїона ѿ прочїа нечестїивїа. симъ воспользовавша, во єдинѣй ѿ корчмей, ѿдѣже братїа лїтѹргїю совершаше, причастивша єси свѣтлыхъ танихъ ѿ сославленныхъ єси моливша, ѿ небеснїхъ жителїе, прочїи мѹченицы, радовахѹся скоромѹ пребытїю своего новаго собрата флавіана. земнїи же рыдахѹ скорогѹ ради разлученїа со своимъ близкимъ сердцѹ, но ты, ѿ, флавіане, оукрѣпленный чашею безсмертїа ѿ крѣпкїхъ вз своимъ намѣренїи, не взираа к томѹ на земнѹю привязанность, тихѹ приклонилъ єси главу, закрывъ очи показомъ брата своего ѿ возноса богу молитвы за мїръ вз церкви, єдинство ѿ любовь междѹ братїею. сего ради ѿ мы, ѿсвидѣльствованною твоею любовїю къ церкви ѿ жизни вѣрѹющихъ побуженїи, до конца вѣка память твою совершаемъ ѿ восхваляемъ та еще:

Радѹйся, милостивый ѿ богомъ помилованный.

Радѹйся, чистый сердцемъ, ѿкакъ наставлялъ єси сердце свое творити заповѣди господни до конца.

Радѹйся, миротворче, ѿкакъ такѡвы богъ сынѡвми своимъ наречетъ.

Радѹйся, ѿкакъ солонъ гнаше та божїа правды ради.

Радѹйся, ѿкакъ таковыхъ єсть царствїе небесное.

Радѹйтесь ѿ веселитесь, мѹченицы кардагенскїи, ѿкакъ мзда ваша многа на небесѣхъ.

Радѹйся, вѡспѣ съ ними ѿ ты, славный нашъ предъ богомъ молитвенникъ ѿ ѿсцѣлителю, мѹчениче флавіане.

Кондакъ гї

Ѡ, великій оугодниче божїй, мѹчениче флавіане. не презри насъ недостойныхъ но прїими молитвы нѡша, ѡакъ господь многимилоутихъ єсть ѡ снїзходителенъ. призываемъ васъ, тебе ѡ братїю твою, блаженнїа мѹченики, претерпѣвшїа мѹченїа мноугаа. претерпите ѡ насъ ѡ молитесь ѡ насъ богѹ, єже дароватисѡ намъ здравїа, ѡакъ писано єсть: «недѹжетъ ли кто посредѣ васъ, да призоветъ пресвѹтерн церквенїа ѡ да молѡтсѡ надъ нимъ, помазавше єго єлеемъ во ѡма господне. ѡще ли же согрѣшихъ єсть, то проститсѡ ємѹ», єже быхомъ днѡмѹ во свѡтыхъ свонхъ господѹ возносили хвалѹ ѡ славу ѡ всѣхъ ѡже быша ѡ ѡже бѹдѹтъ: **Ѳлланѹѡа, ѡлланѹѡа, ѡлланѹѡа.**

(Сей кондакъ читается трїжды, затѣмъ ікосъ ѡ єдинажды ѡ кондакъ ѡ єдинажды.)

МОЛИТВА СВАТОМУ ФЛАВІАНУ КАРАГЕНСКОМУ

Ѡ, днѡный во страданїихъ, мѹчениче господнїй флавіане. тебеѣ, скоромѹ помощникѹ ѡ оусердномѹ молитвенникѹ припадаемъ мы недостойнїи ѡ смиренное моленїе приносимъ. не презри насъ немоуныхъ, падаюуныхъ во всѡ днї ѡ часы въ беззаконїа. свѡтителю божїй, не ѡстави насъ просѡуныхъ та ѡ мноути, ѡакъ велїе дерзновенїе ѡмаши предъ хрїстомъ богомъ нашымъ, Ѡ, мноугїа мѹки, страданїа ѡ ѡсѣченїе главы ѡ безбожнѹхъ римлянъ за него претерпѣвшїй.

Прїзри сѡ небесъ ѡ на насъ, недостойныхъ дѣти послѣднихъ временъ, ѡ на богѡтыа ѡ на бѣднїа, ѡ принеси молитвы ко господѹ за спасенїе дѹшъ ѡ тѣлесъ нашихъ, єже быхомъ преданѹ слѹжили богѹ єжедневно, ѡ плоть єже бы была подчинена дѹши ѡ заповѣдемъ господнїмъ. ѡще же ѡвратимсѡ ємѹ сѡ мольбою, ѡ заповѣдн єгѡ не соблюдаемъ, тогда чесѡ же єсть намъ ѡжидати; ѡбаче, ѡкоже ѡнаѡ жена нзѡ єваггелїа, оупорнѡ прибѣгаемъ къ сѹдїи надъ сѹдїамн ѡ мноути єгѡ просимъ, ѡакъ дѹши нѡша немощны сѹтъ, страждетъ же ѡ плоть наша. да твое дерзновенїе

предъ господемъ ѿ пламенная молитва ѡчищаютъ насъ ѿ всякѣхъ нечистоты ѿ ѡмыютъ грѣхъ нашъ. да въ сѣмъ смѣтнахъ времена бога даруетъ миръ хрїста ѿгво среди насъ, ѿ въ насъ, ѿ любовь, ѿже быхомъ любилъ ѿ враги нашъ ѿкоже солнце правды ѡзаряющее ѿ прѣвѣ ѿ непрѣвѣ.

Слѣдѣ за апостоломъ павломъ, ѿже сѣмъ ѡбратилъ сѣмъ къ римляномъ: «мы сильнѣи должны сѣмъ слабости слабыхъ нести ѿ не ѡугодити себѣ. сѣмъ кѣмъждо изъ насъ да ѡугодитъ ближнемъ ради добра ѿ благополучїа». ѿ ты, флавїане, подобенъ евангельской женѣ, посредѣ безбожныхъ непознавшихъ господа ѿ ѿцѣхъ счастїа ѿ смысла живота въ наслажденїахъ ѿ тщетѣ мїра сего, взирая сѣмъ погибшю драхмъ. сего ради молимъ ти сѣмъ ѿкъ велѣмъ божїемъ молитвенникъ. призри со свѣтыхъ высотъ на насъ грѣшныхъ ѿ недостойныхъ рабовъ, ѿже быхомъ пристѣпнѣ къ тебѣ съ вѣрою въ бога ѿ ѡсѣнены благодатїю свѣтагъ дѣхъ ѡувѣдѣнъ грѣхъ своѣмъ содѣлнѣмъ словомъ, дѣломъ ѿли помышленїемъ ѿ получили прощенїе ѿ господа ѿкъ да съ помощїю сего ѿ ѡчищены ѿ всякаго грѣха прочее время живота нашегъ проведемъ рѣководимы заповѣдми божїи, ѿже діаволъ паче не бы надругалъ надъ нами ѿ ѿже бы чрезъ насъ дѣлательнъ прославлялъ пресвѣтое ѿмъ божїе, сѣмъже подобаетъ слава ѿ благодаренїе, днѣномъ во свѣтыхъ свѣтахъ, нынѣ ѿ приснъ, ѿ во вѣки вѣковъ. **Аминь.**

По прочтенїи акадїста:

Достоинно сѣмъ ѿкъ востинъ, блажити тѣмъ, богородицѣ, прїсноблаженнѣ ѿ пренепорочнѣ, ѿ мать бога нашегъ: честнѣйшѣ херувїмъ ѿ славнѣйшѣ безъ сравненїа серафїмъ, безъ ѿстленїа бога слова рождшѣ, сѣмъ бо богородицѣ тѣмъ величаемъ.

Слава, ѿ нынѣ: Господи, помилѣ. Трижды.

Господи ѿнде хрїсте, сыне божїи, молитва ради пречистыа твоеа матери, преподобныхъ ѿ богоносныхъ ѡтцъ нашихъ ѿ всѣхъ свѣтыхъ, помилѣ насъ. **Аминь.**

Господе Исусе Христe, Сине Божији, ради молитава пречисте Твоје Матере и свих светих, помилуј нас. Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби!

Царе небесни, Утешитељу, Душе истине, који си свуда и све испуњаваши; ризнице добара и животодаваче, дођи и усли се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (трипут)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова! Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј! (трипут)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја, и на земљи као и на небу; хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше, као што и ми испраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Господи помилуј! (дванаест пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Приђите, поклонимо се...

Псалам 50.

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога и од греха мога очисти ме. Јер безакоње своје ја знам и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних, а Ти си праведан у речима Својим и чист у суду Своме. Гле, у безакоњима се зачех и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаши ми непознатости и тајности премудрости Своје. Покропи ме исопом и очистићу се; умиј ме и бићу бељи од снега. Дај ми да слушах радост и весеље, да се прену кости потрвене. Одврати лице Своје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сагради у мени, Боже, и дух бодар обнови у утроби мојој. Не одгурни ме од лица Твога, и Духа Твога Светог не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и духом владалачким утврди ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога; обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе,

отвори уста моја и она ће казивати славу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и смерно Бог неће одбацити. По доброти Својој, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови јерусалимски. Тада ће ти бити миле жртве правде, приноси и жртве паљенице. Тада ће метати на жртвеник Твој теоце.

Символ вере

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог.

И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова; Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, а не створеног, једносуштног Оцу, кроз кога је све посатало;

Који је ради нас људи и ради нашег спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве и постао човек;

И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао, и био погребен;

И Који је васкрсао у трећи дан по Писму;

И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца;

И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, и Његовом царству неће бити краја.

И у Духа Светога, Господа Животворнога, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке.

У једну, свету, саборну и апостолску Цркву.

Исповедам једно крштење за опроштење грехова.

Чекам васкрсење мртвих.

И живот будућег века. Амин!

Акатист светом мученику ђакону Флавијану Картагинском

Кондак 1

Диван је Бог у светима својим који нам обитељ ову моштима светог мученика Флавијана украси, јер то беше благочестив и побожан Хришћанин у служби ђакона славне Картагине, која имаше себи за пастира још славнијег Кипријана као духовног вођу свог побожног народа, чији се нарочито верни слуга показа, као чист срцем и смирен духом, онај коме похвалу ову уносимо:

Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче Флавијане!

Икос 1

Ангелоподобни бејаху још и свети мужеви са Флавијаном: Донацијан, Примол, свештени Јулијан, Монтан, Рен, Лукијан и Викторик, који у Картагини у време Валеријанових прогона гневом намесника оптужени бејаху да побуну и велико страдање народа они изазваше, те тако отпоче њихово страдално тамновање, а ми им похвалу појући, кличемо овако:

Радуј се, Лукијане, по природи својој благи, стидљиви и скромни!

Радујте се, Рене и Викториче, ревнитељи и неућутна уста благовешћа Христова!

Радуј се, Монтане, јака тврђаво вере и непоколебљива смелости мученика!

Радуј се, Јулијане, кога Христос Бог умудри да тренутну мржњу свог брата у срце не прими!

Радујте се, Примоле и Донацијане, који пред страдање бејасте крштени и у оклоп вере Христове обучени!

Радуј се, и ти охрабрена сестро Квартилозија, којој муж и син пострадаше за Христа!

О, радуј се, са свима њима и ти, Богом нам дани молитвениче, исцелитељу и мучениче Флавијане!

Кондак 2

Своје несагледиво човекољубље Господ пројави, када намесник групу Хришћана, већином у чину свештенном, лишивши слободе на заточење посла, те им убрзо објави да ће на смрт спаљивањем осуђени бити. Но, будући мученици, како то чуше, тако на молитву припадоше, да их, ако је могуће, мимоиђе чаша страдања овог. И Бог заиста првобитну намеру намесника промени, те их у веома мрачну и скупену тамницу посла, где у трпљењу

речима тешко описивих мука, свештеног Виктора и друге осуђенике сretoше, но вера и радост што за Христа страдају блажаше душе њихове да уз псалме величају Бога: **Алилуја! Алилуја! Алилуја!**

Икос 2

У мрачној и загушљивој тамници, катихумен Донацијан и Примол, који су желели да крв своју као жртву принесу, по промислу Божијем, одмах после крштења у тешким мукама скончаше, а Флавијан, иако пре хапшења недовољно залечен од телесне болести, са браћом месецима смирено и трпељиво подношаше свирепа мучења поливањем хладном водом. Ал' видећ' добру намеру срца њиховог, благи Господ уреди да им ипођакон Херенијан и катихумен Јануарије Свето Причешће доставе. Благодаћу Духа Светога сједињени са живим Христом, окрепљени даром који од немоћи лечи, једним духом који их је спајао, стадоше молити Бога овако:

О, Господе, име Ти је љубав, не одбаци нас заблуделе!

О, Господе, име Ти је сила, оснажи нас, јер клонемо духом!

О, Господе, име Ти је светлост, просвети душе наше помрачене страстима!

О, Господе, име Ти је мир, умири узнемирене душе наше!

О, Господе, име Ти је милост, не престај да нас милујеш!

А ми научени тобом, да у нашим искушењима не клонемо духом, у похвалу ти кличемо:

**Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче
Флавијане!**

Кондак 3

Она која припада Богу, нестворена а животворна љубав, показа се за вас у тамници тварном, кад кроз буру помисли нечастивога надиђосте огреховљену природу вашу, неустрашиви борци за правду Божију, по речима апостола: „Ко мисли да Бога воли, а брата свога мрзи, лажа је и у истини не стоји“ (1 Јн. 2,10,11). А ти, пун љубави, богољубиви свече Флавијане, знајући да се највеће истине доказују делима, а не само речима, благодарио си често: **„Алилуја! Алилуја! Алилуја!“**

Икос 3

Када тихи глас Христов, као капи живе воде што жедном у пустињи живот значе, прохуја тамницом, свештеног Викторику веома укрепи поука да је Рај тамо где је његова вера, као и речи Господње: „Не брините, ја сам са вама!“. Окрилише се овом вешћу и срца осталих страдалаца утамничених, да би

познали да им примером Јаковљевих лествица у визији Отац Небески душе припрема за ангелско подобје, где је непрестано ликовање оних који празнују и неисказана сладост оних који гледају красоту лица Божијег, где сада и ти, Свети Флавијане, од нас земнородних, слушајш молбе и похвале које ти приносимо овако:

Радуј се, цвете миомирисни небеског врта!

Радуј се, као негда и сада неуморни трудбениче на њиви Господњој!

Радуј се, ти, који облаке наших брига разгониш!

Радуј се, реко водама благодати Божије испуњена!

Радуј се, ти, који призиваш из таме греха у чудесну светлост вере Христове!

Радуј се, јер се и ти тамо тешиш, гледајући Онога који је лепши од свих синова људских!

Радуј се, јер си ризу душе своје у крви Агнеца, на земљи, убелио!

Радуј се, јер је вернима слатко сећање на тебе!

Радуј се, кадионице миомирисна која тамјан молитве за нас Богу приносиш!

Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче Флавијане!

Кондак 4

Када се наука Божија у Западном царству поквари, тада делима слугу његових многе мошти праведних беху осрамоћене и у сенку вековног мртвила због јереси ове доспеше. Бог многомилостиви, дуготрпељиви и дивни у делима Својим, објави нам како твоја душа, о Свети, жели са телом у храму Православних да борави и Литургију опет и опет да служи и моли „Заштити, спаси, помилуј“, појући: **Алилуја! Алилуја! Алилуја!**

Икос 4

Видевши верни да се однекуд појавише мошти Божијег угодника, на сам дан Светлог Васкрсења у манастиру лешјанском, питаше за твоје име, о Свети, но молитва теби и чудеса што се догодише до данашњег дана, одговараше да си ти наш нови милостиви Самарјанин пред Богом, за све оне који са вером притичу и поздрављају те овако:

Радуј се, даром чудотворења обдарени!

Радуј се, ти, који нам преко детињег сна откри будуће оздрављење!

Радуј се, ти, који ради тога узе обличје вештог лекара!

Радуј се, ти, који слепој старици поврати очињи вид!

Радуј се, ослободитељу ђавоиманих!

Радуј се, ти који из јеретичких редова призиваш у окриље Православља!

Радуј се, море чудеса преславних!

Радуј се, Христов древни угодниче!

**Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче
Флавијане!**

Кондак 5

Као што се не може град сакрити кад на гори стоји (Мт 5,14), тако, о, чудесни Флавијане, брат твој Монтан, попут духовног вође, неустрашив у вери и ревности за истину и правду Божију, није могао а да не препозна и да не пожели да са тобом подели славу обећану Господом, онима који душу своју полажу за веру. Зато подели на пола повез којим су му везали очи, желећи да за тебе буде сачуван, говорећи: „Младост од старости један трен дели, нит' гроб душу пита шта душа жели, нит' се с гробом среће, већ у небо одлеће, да Творцу своме у похвалу поје: **Алилуја Алилуја Алилуја!**“

Икос 5

Видевши како га овај младић побеђује подвигом уздржљивости и врлином милостиње, делећи свој део хране браћи, нечастиви га намисли прелестити. Када твоји ближњи чуше, да су те, Флавијане, невиног казнили, похрлише да те из тамнице по сваку цену избаве, па макар и лажним оптужбама да у чину ђакона ниси. Али, Онај који јесте, благи Господ, у визији те је крепио: „Зашто си тужан, два пута си био исповедник, трећи пут страдаћеш од мача“. Ти, у таквој невољи за своје спасење, живо уткан у речи апостола „Ако са Господом умremo, с њим ћемо и оживети“ (Рм.6,8), надилазио си силу која плот веже, оном која плот ослобађа, стога ти и ми певамо овако:

Радуј се, јер си до мучеништва свето поживео!

Радуј се, јер те зато Бог чудесима прославио!

Радуј се, непресушни изворе чудесних знамења!

Радуј се, јер сада дарујеш радост жалоснима!

Радуј се, јер твоје молитве Господ радо прима!

Радуј се, вечних блага наших надање!

Радуј се, јер душама оних који гину у помоћ притичеш!

**Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче
Флавијане!**

Кондак 6

Пречиста Богородица, имајући свеколику војску небеску, тебе, угодниче, као ангела у телу, за прославитеља чудеса Својих изабра. Ми, пак, Дјевин омофор видевши над тобом Флавијане, са страхом Божијим и љубављу, припадамо ти узвикујући: **Алилуја! Алилуја!Алилуја!**

Икос 6

Из близине и из далека, чудотворче Флавијане, похиташе верни када чуше за величину чудеса твојих, која се за кратко време у овој обитељи догодише, и како на лаким крилима благодати одмах у помоћ притичеш, имајући велику слободу у Господу. Тога ради, сви ми ти заједно од срца благодаримо за твоје присуство међу нама, овако:

Радуј се, помоћниче оних који те усрдно призивају!

Радуј се, надо безнадежних!

Радуј се, утешитељу тужних!

Радуј се, брзо подизање оних који падају духом!

Радуј се, избавитељу оних што су у опасности!

Радуј се, сасуде Божијег промишљања о људима!

Радуј се, пучино чудеса Богом разливена!

Радуј се, Богом утврђена лествице којом се уздижемо на небо!

**Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче
Флавијане!**

Кондак 7

Однувши се величанством ћутања и божанским миром Христа Његовог, Господ благоизволи да те, о страдалниче свети, издвоји из дружине будућих мученика, ради привремене самоће у ћелији, као негда Јосифа у оковима, док се реч Божија, која живот вечни значи, не стече у теби. Тако и ти уста наша благослови да ти у похвалу појући кличемо: **Алилуја! Алилуја! Алилуја!**

Икос 7

Док су те водили натраг у заточеништво, уз тебе је била твоја храбра и христољубива мајка, тужна јер ти је одложен мученички венац, а ти си је крепио речима: „Знај, да сам одувек желео да се наслађујем својим мучеништвом. Ако сам зато и достигао оно чему сам тежио, боље је да се

радујемо него да тугујемо“. Чак су се врата тамнице веома споро и тешко отварала, као да су одбијала да поново приме тебе, који си већ душом био на Небу. А твоја душа, о Свети, као лађа на заталасаном мору, буром узнемиреном, од вреве догађаја је треперила, да Женика људских душа не увреди и не изгуби оно што само онај који до краја претрпи, може задобити. Знао си да страдања која трпиш нису ништа наспрам славе која ће се јавити, то нас наводи да ти у похвалу за твоја подвизавања певамо овако:

Радуј се, правило вере и образе кротости!

Радуј се, благодаћу осењени!

Радуј се, путеводитељу изврсни!

Радуј се, невољама очишћени!

Радуј се, душо, богопознањем просвећена!

Радуј се, главо која си веру у Бога узвисила!

Радуј се, зрели класе свеопштег Васкрсења!

Радуј се, земни ангеле и небески човече!

**Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче
Флавијане!**

Кондак 8

У Царству Небеском од свих угодника нико није већи од вас, мученика, за Христову љубав и веру падосте и кроз смрт недужну у Рај се узнесосте. Уздржањем на земљи, рајске се ширине ти, о Свети, удостоји, па у молитвама не заборави и нас који ти кличемо: **Алилуја! Алилуја! Алилуја!**

Икос 8

Господар свега, желећи да покаже да судбе синова човечијих нису случајне, него да се свагда налазе у десници Његовој, Духом Светим изазва одушевљење и бригу у народу за свете страдалнике у тамници. Тако вам једни храну тајно дотураше, а други тебе, Флавијане, као најдражег и најмлађега по годинама, земаљским благом завараваше и лажном оптужбом намесника обмањиваше да у служби ђакона ниси. Али ти, решен да венце обећане Господом не изгубиш, одговорио си: „Да ли је вероватно да ја лажем, а да истину говори онај ко је поднео лажну оптужбу?“ Ми, свесни твог служења спасењу нашем, похвалу ти узносимо овако:

Радуј се, несаломива свештена стено правоверја!

Радуј се, јер си за живот Цркве Христове и живот свој положио!

Радуј се, јер ниси правио уступке ником по питању вере Православне!

Радуј се, јер се ниси бојао безбожног намесника!

Радуј се, негда ђаконе Кипријанов, а сада и заувек Владике Христа!

Радуј се, јер си свесно прихватио Спасов пут у Рај, пут страдања!

Радуј се, иако беше у оковима, ти би у Христу слободан!

**Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче
Флавијане!**

Кондак 9

Своје ангеле чуваре задивисте, мученици свети, равноангелним држањем у многобожачкој Картагини, захваљујући Господу за сва добротинства која учини за вас, од првог дана до коначног страдања за свето име Његово. Док је народ лукаво покушавао да нарочито тебе, Флавијане, искуша, наговарајући намесника да ти запрети застрашујућим мукама, ти си сведочио пут истине и вечног живота: „Ми смо живи чак и када умиремо, нисмо побеђени смрћу него је побеђујемо.“ Благодарећи за невоље и радости, казне и мучења, награде и Царство Небеско обећане Господом у име своје браће говорио си: „Човекољупче, сачувај нам душе у светлости и чистој савести и дај нам крај достојан Твог човекољубља да Ти кличемо: **Алилуја! Алилуја! Алилуја!**“

Икос 9

Многоречити и безумни намесник после свега умуче, немајући више ни мало стрпљења за тебе, Свети Флавијане, прозревши твоју истиниту исповест и жељу, да за Христа пострадаш. „О, велика надо! О, истинита веро!“ Са свих страна притрчавала су браћа, која су те подржавала у молитви чврсто држећи се за руке, а ти си им обећао да ћеш им на месту погубљења дати целив мира. Иако сав ланцима окован, молио си Бога до губилишта, за мир у свету и благостање свете Божије Цркве и спасење свих Хришћана, е да бисмо и ми прошли сву ноћ овога живота и достигли до јединства вере и неизрециве славе Божије, где је непрестано ликовање оних који љубе твоје подвиге и поју ти овако:

Радуј се, узданицо наша по Богу и Пресветој Богородици!

Радуј се, обитељи овој утехо, у долини плача!

Радуј се, заједничару свих светих!

Радуј се, звездо блистава небеског свода светих мученика!

Радуј се, ти, што у сновима и виђењима људе на земљи посећујеш!

Радуј се, ти, што у невољама и кушњама брзо у помоћ притичеш!

Радуј се, штите и бедеме правоверних!

Радуј се, кедре хладовити под који се сада скупљају Православни!

**Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче
Флавијане!**

Кондак 10

„Велики си Господе и чудесна су дела Твоја, и никаква реч није у стању да опева чудеса Твоја, јер си вољом Својом привео све из небића у биће, силом Својом одржаваш твар и промислом Својим управљаш светом“, а ове славне мученике изабрао си од света, да сведоче својом крвљу Твоју крв, проливену за живот човечанства и спасење његово, јер ниси могао да гледаш како ђаво мучи род људски већ си дошао и спасао нас. Исповедамо благодат, проповедамо милост Твоју, не тајимо добротинства Твоја за која Ти нарочиту благодарност уносимо: **Алилуја! Алилуја! Алилуја!**

Икос 10

Господ рече и би, Господ заповеди и показа се, и тако се речју Господњом сатвори свет и дахом уста Његових сва војска ангелска. Свему смисленом даде се име, како на небу, тако и на земљи, а преко својих слугу и пророка и вас, мученике, украси и умудри да имена своја и делом оправдате за будућу вечну славу коју вам припреми, да бисмо ми, дивећи се таквој премудрости Божијој, захваљивали овако:

Радуј се, Рене свештени, крвљу рођени изнова!

Радуј се, Викториче, са Господом до победе над победама!

Радуј се, Монтане, камена горо вере која се поколебати не може!

Радуј се, Донацијане дарежљиви, коме Бог дарова живот вечни!

Радуј се, Лукијане, мучениче огњени!

Радуј се, Јулијане, блистави душом и небом овенчани!

Радуј се, Примоле, као први међу једнакима!

Радуј се, Флавијане, црвена порфиру мученика златом окићена!

**Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче
Флавијане!**

Кондак 11

„Свет је овај тиран тиранину, а камоли души благородној“, попут твоје Флавијане. Помишљао си у себи: „Заиста, тешко ми је рећи, ко ми је више учинио добра, а ко више зла у овом свету, пријатељи или непријатељи. Непријатељи су ме научили да знам што мало ко зна, да човек нема непријатеља изван себе, и још су ме одрешили од света и продужили моје руке до Твог скута, Господе, да Ти кличем: **Алилуја! Алилуја! Алилуја!**“

Икос 11

Речи утехе твог пастира, Флавијане, славног Кипријана, да „тело не осећа бол када је душа посвећена Богу“, као божански ехо одзвањале су у дубини твоје душе која се спремала за пут на Небо. Поучен њима, као од вишње мудрости, схватио си да није довољна само крепка воља, нити снага осећања, нити јачина ума, нити је све ово укупно довољно без светлости циља. Благодарно си Богу за овакво сведочанство и вапио ка Небу, а ми у славу твоју кличемо:

Радуј се, ти, чију радост нико неће покварити!

Радуј се, ти, чију славу нико никад неће помрачити!

Радуј се, красото мученика и надо нас, смртника!

Радуј се, небесима дико, песмо песника и крви мученика!

Радуј се, божанствено лице храброг војника!

Радуј се, ризнице Неба и непресушни изворе силе Божије!

Радуј се, мучениче духа пламеног, одабрани госте пира небескога!

Радуј се, наш пред Богом молитвениче, исцелитељу и мучениче Флавијане!

Кондак 12

Алфа и Омега, почетак и крај, по Свом неизмерном човекољубљу, видећ' твоју сазрелу жељу, страстотерпче Флавијане, и слушајући вапај душе твоје, који се из тамничке ћелије узносио на Небо: „Готово је срце моје Господе, радо ћу Ти принети жртву, прославићу име Твоје Господе, јер је добро“ (Пс 53.6), примио је жртву твоју пресудом свирепог намесника, чије су речи биле блаже од уља, али се показаше убрзо као голи мачеви, па те мачем и посекоше. Због тога си говорио у себи: „Кад ћу доћи и показати се лицу Божијем, јер је жедна душа моја Бога, Бога живог: **Алилуја! Алилуја! Алилуја!**“

Икос 12

Твој пут до губилишта, као пут Господњи до Голготе, било је страшно гледати. Тад се небо тешким облацима кише испуни и снажном олујом радознале пагане растера. Ти искористи прилику те, целивом мира се са браћом опрости и, напуштајући прибежиште, упути се ка пољу Фусцијан, а небеско грађанство светих мученика зарадова се скором доласку свог новог брата Флавијана. Земни туговаше због растанка са својим миљеником, но, ти Флавијане, укрепљен чашом бесмртности и утврђен у својој намери, не обазирјући се више на земну душевност, тихо приклонивши главу, прекрио си очи братовљевим повезом, молећи се Богу за мир у Цркви, јединство и љубав међу браћом. Стога и ми, поучени сведочанством твоје љубави према Цркви и животу верних, до конца света величамо твој спомен овако:

Радуј се, милостиви, од Бога помиловани!

Радуј се, чисти срцем, јер приволе срце своје да твори заповести Господње до краја!

Радуј се, миротворче, јер такве Бог синовима својим назва!

Радуј се, јер те је намесник прогањао, правде Божије ради!

Радуј се, јер је таквих Царство Небеско!

Радујте се и веселите се, мученици Картагински, јер је велика сада плата ваша на Небесима!

Радуј се са њима и ти, славни пред Богом наш молитвениче, исцелитељу и мучениче Флавијане!

Кондак 13

О, велики угодниче Божији, мучениче Флавијане, не презри нас недостојне, но прими молитве наше, јер је Господ многомилостив и сажалјив. Ето, ми називамо тебе и браћу твоју мученике –блаженима, јер многе муке претрпесте. Потрпите и нас, и молите се за нас Богу да оздравимо, јер је писано: „Болује ли ко међу вама? Нека дозове презвитере црквене, нека се моле над њим, помазавши га уљем у име Господње. И подигнуће га Господ; и ако је грехе учинио, опростиће му се“ (Јак. 5, 14-15), како бисмо Богу, дивном у светима Својим, узносили хвалу и славу за све до сада и у будуће: **Алилуја! Алилуја! Алилуја!**

(Овај Кондак се чита трипут, а онда Икос 1. и Кондак 1.)

Молитва светом Флавијану Картагинском

О, дивни у страдањима, мучениче Господњи Флавијане! Теби, брзом помоћнику и усрдном молитвенику, недостојни припадамо и смирено мољење приносимо. Не презри нас немоћне, који свакога дана и часа у безакоња падамо. Да, свече Божији, не остави нас који твоје милости просимо, јер имаш велику слободу пред Христом Богом нашим, зато што си многе муке и страдања и главе одсецање од неверних Римљана за Њега претрпео.

Погледај са Неба и на нас, недостојну децу последњих времена, и богате и сиромашне, и принеси молитву Господу за спасење наше, како бисмо се удостојили исцељења душа и тела: душа, да предано служе Богу свакодневно, а тела, да буду потчињена души и заповестима Господњим. Јер ако иштемо од Бога, а закон Његов не испуњавамо, шта да очекујемо? Ипак, као она јеванђелска жена, упорно прибегавамо Судији над судијама и милости Његове просимо, јер су нам душе болесне, па нам и тела страдају. Нека би твоја слобода у Господу и пламена молитва очистиле нас од сваке нечистоте и опрале грехе наше. Нека нам, у ова немирна времена, Господ подари мира Христа Његовог, међу нама и у нама, и љубави, како бисмо љубили непријатеље своје, као што и Сунце Правде обасјава и праведне и неправедне.

Следујући апостолу Павлу који Римљанима поручује: „Дужни смо, пак ми јаки, слабости слабих носити и не угађати себи. Тако сваки од нас да угађа ближњему на добро ради напретка“ (Рим. 15-1, 2), и ти си, Флавијане, попут јеванђелске жене, међу паганима, који не познаше Бога и тражише срећу и смисао живота у уживањима и пролазностима овога света, тражио изгубљену драхму. Стога ти се молимо, као великом Божијем молитвенику: Погледај са свете висине, нас, грешне и недостојне слуге, да бисмо приступивши теби с вером у Бога и осењени благодаћу Светога Духа познали своје грехе учињене речју, делом и мишљу и добили опроштај од Господа, и да бисмо уз помоћ Његову, очишћени од сваког греха, у остало време живота нашег, ходили вођени заповестима Божијим, да нам се ђаво више не би подсмевао, и да би се у нама на делу прослављало пресвето име Божије, коме нека је слава и хвала, дивном у светима својим, сада и свагда и у векове векова. Амин!

По свршетку читања акатиста:

Достојно је, ваистину, блаженом звати Тебе, Богородицу, увек блажену и пренепорочну, и Матер Бога нашега. Часнију од херувима и славнију неупоредиво од серафима, Тебе што Бога Реч непорочно роди, ваистину Богородицу величамо.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова! Амин.

Господи помилуј! (трипут)

Господе Исусе Христе, Сине Божији, ради молитава пречисте Твоје Матере, преподобних и богоносних отаца наших и свих светих, помилуј нас. Амин.